

Univerzita Palackého v Olomouci

Právnická fakulta

Lucie Jalovíková

Hmotněprávní úprava přestupků proti veřejnému pořádku

Diplomová práce

Olomouc 2020

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „*Hmotněprávní úprava přestupků proti veřejnému pořádku*“ vypracovala samostatně a citovala jsem všechny použité zdroje.

V Ostravě dne 20. března 2020

Lucie Jalovíková

Tímto bych velmi ráda poděkovala vedoucí své diplomové práce doc. JUDr. Kateřině Frumarové, Ph.D. za metodické vedení práce, věčné připomínky a cenné rady, a zejména za její čas a ochotný přístup při konzultacích.

OBSAH

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK.....	6
ÚVOD.....	7
1 PRAMENY PRÁVNÍ ÚPRAVY PŘESTUPKŮ PROTI VEŘEJNÉMU POŘÁDKU A JEHO ZÁKLADNÍ POJMY	9
1.1 PRAMENY PRÁVNÍ ÚPRAVY.....	9
1.1.1 <i>Nadnárodní právní úprava.....</i>	<i>9</i>
1.1.2 <i>Národní právní úprava.....</i>	<i>10</i>
1.2 OBECNĚ POJEM PŘESTUPEK	12
1.3 MATERIÁLNÍ ZNAK PŘESTUPKŮ PROTI VEŘEJNÉMU POŘÁDKU	12
1.4 FORMÁLNÍ ZNAKY PŘESTUPKŮ PROTI VEŘEJNÉMU POŘÁDKU	14
1.4.1 <i>Obecné zákonné znaky přestupků pořádku.....</i>	<i>14</i>
1.4.2 <i>Typové znaky přestupků proti veřejnému pořádku.....</i>	<i>15</i>
2 SPECIFIKA HMOTNĚPRÁVNÍ ÚPRAVY PŘESTUPKŮ PROTI VEŘEJNÉMU POŘÁDKU.....	20
2.1 TYPY SPRÁVNÍCH TRESTŮ, KTERÉ LZE ULOŽIT ZA PŘESTUPKY PROTI VEŘEJNÉMU POŘÁDKU 20	
2.1.1 <i>Napomenutí</i>	<i>21</i>
2.1.2 <i>Pokuta.....</i>	<i>21</i>
2.1.3 <i>Zákaz pobytu.....</i>	<i>22</i>
2.2 OMEZUJÍCÍ OPATŘENÍ.....	24
2.3 RECIDIVA	26
2.4 REGISTR PŘESTUPKŮ.....	27
3 HMOTNĚPRÁVNÍ ÚPRAVA PŘESTUPKŮ PROTI VEŘEJNÉMU POŘÁDKU	29
3.1 NEUPOSLECHNUTÍ VÝZVY ÚŘEDNÍ OSOBY.....	29
3.1.1 <i>Definice úřední osoby.....</i>	<i>29</i>
3.2 ZNEVÁŽENÍ POSTAVENÍ ÚŘEDNÍ OSOBY PŘI VÝKONU JEJÍ PRAVOMOCI.....	31
3.3 MAŘENÍ VYKÁZÁNÍ ZE SPOLEČNÉHO OBYDLÍ.....	33
3.4 PORUŠENÍ NOČNÍHO KLIDU	35
3.5 VZBUZENÍ VEŘEJNÉHO POHORŠENÍ.....	37
3.6 ZNEČIŠTĚNÍ VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ, VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉHO OBJEKTU, VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉHO ZAŘÍZENÍ, ZANEDBÁNÍ POVINNOSTI ÚKLIDU VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ	40
3.7 POŠKOZENÍ NEBO NEOPRÁVNĚNÉ ZABRÁNÍ VEŘEJNÉHO PROSTRANSTVÍ, VEŘEJNĚ PŘÍSTUPNÉHO OBJEKTU NEBO VEŘEJNĚ PROSPĚŠNÉHO ZAŘÍZENÍ.....	42
3.8 NEOPRÁVNĚNÁ DISPOZICE S TURISTICKOU ZNAČKOU NEBO JINÝM ORIENTAČNÍM OZNAČENÍM.....	44
3.9 PORUŠENÍ PODMÍNEK ULOŽENÝCH NA OCHRANU VEŘEJNÉHO POŘÁDKU	45
3.10 ZAKRYTÍ OBLIČEJE ZPŮSOBEM ZTĚŽUJÍCÍM NEBO ZNEMOŽŇUJÍCÍM JEJÍ IDENTIFIKACI.....	46
4 ANALÝZA ROZHODNUTÍ.....	48
4.1 JEDNÁNÍ NAPLŇUJÍCÍ SKUTKOVOU PODSTATU RUŠENÍ NOČNÍHO KLIDU	48
4.2 OTÁZKA RECIDIVY	49
4.3 TYPY SPRÁVNÍCH TRESTŮ	49
4.4 SHRNUKUTÍ ANALÝZY	51
ZÁVĚR.....	52
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	55
SHRNUKUTÍ.....	84
ABSTRACT	84
SEZNAM KLÍČOVÝCH SLOV	84
KEY WORDS	84

Seznam použitých zkratk

LZPS	usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky
Úmluva	sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992. Sb., že dne 21. února 1991 byla v Madridu podepsána jménem České a Slovenské Federativní Republiky Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění protokolů č. 3, 5 a 8, sjednaná v Římě dne 4. listopadu 1950, a další smluvní dokumenty na tuto Úmluvu navazující
ZNP	z. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích
ZOPŘ	z. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich
ZměnZ	z. č. 183/2017 Sb., zákon kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích
SŘ	z. č. 500/2004 Sb., správní řád
OZ	z. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
ZPČR	z. č. 273/2008 Sb., o policii České republiky
Ústava	ústavní zákon č. 1/1993 Sb.
ESLP	Evropský soud pro lidská práva
ZOP	z. č. 200/1990 Sb., o přestupcích
TZ	z. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník
ZŘS	z. č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních
ZPol	z. č. 553/1991 Sb., o obecní policii

Úvod

V této diplomové práci se bude autorka věnovat problematice přestupku proti veřejnému pořádku, která po rozsáhlé rekonstrukci přestupkového práva v roce 2017¹ přinesla mnoho zásadních změn, a to jak v obecné úpravě přestupků, tak i konkrétně v rovině přestupků proti veřejnému pořádku.² Touto rekonstrukcí správního práva trestního došlo ke změně systematiky správních deliktů a k větší míře komplexnosti právní úpravy. Dnes již neúčinný zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen jako „ZOP“) rozlišoval dva typy protiprávních jednání, a to přestupky a jiné správní delikty, které zahrnovaly rozsáhlou skupinu různorodých protiprávních činů. Jiného správního deliktu se mohla dopustit právnická nebo podnikající fyzická osoba, zatímco přestupku se mohla dopustit pouze fyzická osoba nepodnikající. Toto se ale změnilo s výše zmíněnou rekonstrukcí a od roku 2017 se přestupku může dopustit kromě fyzické osoby také fyzická osoba podnikající a právnická osoba.³

Současně zákonodárce reformou správního trestání zakotvil právní úpravu pokusu, pokračování, trvajících přestupku nebo hromadného přestupku. Nově je zavedena možnost vyvinění se v případě prokázání omylu, zákonodárce také rozšířil okruh okolností vylučující protiprávnost⁴ a možnost podmíněného upuštění od uložení správního trestu a současně došlo ke změně pojmosloví, kdy byl pojem sankce nahrazen pojmem správní trest. Z výše uvedeného lze usoudit, že došlo k výrazné judicializaci po vzoru trestněprávní úpravy a instituty, které se dovozovaly skrze analogii, jsou dnes zákonně upraveny.⁵

Práce je rozdělena do čtyř kapitol. V první kapitole se autorka práce zabývá prameny právní úpravy na úseku přestupků proti veřejnému pořádku, následně vymezí pojem přestupek pojem veřejný pořádek. Druhá kapitola bude pojednávat o recidivě, omezujících opatření, registru přestupků a o typech správních trestů, které je možné uložit za přestupky proti veřejnému pořádku. Nejobsáhlejší kapitolou této diplomové práce je kapitola třetí, ve které

¹ Zákonem č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích a zák. č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, které nabyly účinnosti dne 1. července 2017.

² doc. JUDr. Kateřina Frumarová, Ph.D. in FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017, s. 12.

³ POTĚŠIL, Lukáš. *Nová právní úprava správního trestání*, část I. *pravni prostor.cz*, 4. 12. 2017 Dostupné na <<https://www.pravni-prostor.cz/clanky/spravni-pravo/nova-pravni-uprava-spravniho-trestani-cast-i>>

⁴ Nově došlo k zakotvení těchto okolností vylučující protiprávnost: svolení poškozeného, přípustné riziko a oprávněné užití zbraně. Zdroj: JUDr. Martin Škurek, Ph.D. in FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017, s. 58-61.

⁵ POTĚŠIL, Lukáš. *Nová právní úprava správního trestání*, část II. *pravni prostor.cz*, 4. 12. 2017 Dostupné na <<https://www.pravni-prostor.cz/clanky/spravni-pravo/nova-pravni-uprava-spravniho-trestani-cast-ii>>

dochází k rozboru všech skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku. Poslední kapitolou je kapitola čtvrtá, ve které autorka analyzuje z pohledu hmotněprávního rozhodnutí a příkazy, kterými byl uznán pachatel vinným z přestupku proti veřejnému pořádku, konkrétně naplnil skutkovou podstatu přestupku rušení nočního klidu dle § 5 odst. 1 písm. d), §5 odst. 2 písm. a) ZNP.

Při psaní této práce vychází autorka z platných právních předpisů, primárně tedy ze zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 251/2016 Sb. včetně komentářové literatury a důvodových zpráv k výše uvedeným zákonům. K výkladu neurčitých právních pojmů, které souvisí s přestupky proti veřejnému pořádku, autorka práce použila relevantní judikaturu. Mezi další zdroje sloužící k vypracování této práce sloužily monografie vztahující se ke správnímu trestání a články z odborných časopisů.

Cílem práce je vytvořit systematický a srozumitelný přehled hmotněprávní úpravy na úseku přestupků proti veřejnému pořádku. Při psaní práce autorka využila popisnou metodu, která je hojně využita zejména v prvních kapitolách práce a metodou srovnávací, kterou lze spatřovat především v komparaci některých skutkových podstat přestupků s trestnými činy. V poslední kapitole této práce byla užita analytická metoda.

V rámci psaní diplomové práce si autorka pokládá tyto výzkumné otázky:

- Nabízí účinná právní úprava dostatečně široký katalog správních trestů, které může správní orgán uložit za přestupky proti veřejnému pořádku?

- Je škála skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku dostačující k ochraně veřejného pořádku?

1 Prameny právní úpravy přestupků proti veřejnému pořádku a jeho základní pojmy

V první kapitole této práce se bude autorka zabývat prameny právní úpravy přestupků proti veřejnému pořádku na úrovni národní i nadnárodní, následně pro pochopení problematiky přestupků obecně vymezí pojem přestupek a s ohledem na zaměření diplomové práce bude rozebírat formální a materiální znaky přestupků proti veřejnému pořádku.

1.1 Prameny právní úpravy

Systém pramenů právní úpravy lze rozdělit na materiální a formální. Za materiální pramen považujeme historický vývoj, společenské poměry, zvyklosti, zájmy veřejnosti a tradice. Formálním pramenem práva je soubor pravidel chování obsažený ve správní normě.⁶ Formální prameny právní úpravy přestupků, které bude autorka v této podkapitole rozebírat, lze rozdělit do dvou základních kategorií. Autorka se bude v kapitole 1.1.1 nejdříve věnovat mezinárodní úpravě přestupků proti veřejnému pořádku a následně vymezí vnitrostátní prameny právní úpravy v kapitole 1.1.2.

1.1.1 Nadnárodní právní úprava

Východiskem na úseku projednávání přestupků na nadnárodní úrovni jsou dle čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb. (dále jen jako „Ústava“) vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána. Mezi smlouvy spadající pod čl. 10 Ústavy, které mají relevanci v přestupkovém právu patří Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).

Garanci práva na spravedlivý proces, nezávislost a nestrannost při rozhodování o přestupku zakotvuje Úmluva, podle které dle čl. 6 této Úmluvy *„má každý právo, jedná-li se o jeho občanské práva nebo závazky nebo o oprávněnosti jakéhokoli trestního obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně a v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem.“*

V citovaném článku Úmluvy je použit termín „trestní obvinění“ a vyvstává tedy otázka, zda lze pod čl. 6 Úmluvy subsumovat kromě soudního trestání i trestání správní. K rozřešení významně přispěl rozsudek Evropského soudu pro lidská práva v rozsudku Engel a ostatní vs. Nizozemí z roku 1976, kdy byla poprvé definována tzv. Engelova kritéria, podle

⁶ Doc. JUDr. Vladimír Vopálka, CSc. in HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 9. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 25-26.

kterých se posoudí trestní povaha deliktu. Prvním kritériem bylo formální zařazení deliktu do systému trestního nebo správního práva v rámci právního řádu daného státu. Druhým posuzovaným kritériem je povaha deliktu v tom smyslu, zda subjektem tohoto deliktu může být každý nebo jen omezený okruh osob. Třetím a tedy posledním kritériem spočívá v povaze a přísnosti uložené sankce.⁷

Ohledně zakotvení správního deliktu pod čl. 6 Úmluvy se o 8 let později vyjádřil ESLP rozsudkem ze dne 21. 2. 1984 ve věci Öztürk proti Německu kdy judikoval, že by bylo „*proti smyslu a účelu uvedeného čl. 6, který zaručuje, každému, kdo je obviněný z trestného činu, určitá základní práva související s právem na spravedlivý proces, kdyby stát mohl z jeho působnosti vyjmout přestupky.*“⁸

Otázka aplikovatelnosti čl. 6 Úmluvy byla řešena také Nejvyšším správním soudem, který judikoval, že by bylo „*proti smyslu a účelu uvedeného čl. 6, který zaručuje, každému, kdo je obviněný z trestného činu, určitá základní práva související s právem na spravedlivý proces, kdyby stát mohl z jeho působnosti vyjmout přestupky.*“⁹

Významnou roli lze přičítat Výboru ministrů Rady Evropy, a to zejména díky vydávání rezolucí a doporučení, které ačkoli nejsou právně závazné a vynutitelné, státy respektive jejich vlády plní svůj politický závazek chovat se v souladu s vydanými akty, jde o tzv. *soft law*.¹⁰

1.1.2 Národní právní úprava

Základ vnitrostátní právní úpravy na úseku přestupků proti veřejnému pořádku nalezneme v právních předpisech nejvyšší síly, které jsou součástí ústavního pořádku České republiky. Jedná se o Listinu základních práv a svobod České republiky (dále jen „**LZPS**“) a Ústavu, které ve svých člancích definují postavení veřejné správy a jejich adresátů a tím stanovuje, že státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.¹¹

Jedním z klíčových ustanovení je čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 LZPS, ve kterém zákonodárce zakotvuje princip zákonnosti. Princip zákonnosti úzce souvisí se zásadou

⁷ JUDr. PhDr. Zdeněk Fiala, Ph.D. in FIALA, Zdeněk a kol. *Správní právo trestní*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 42 - 44.

⁸ Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Öztürk proti Německu ze dne 21.2.1984.

⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.1.2009, č. j. 1 As 96/2008 - 115, obdobně také nález Ústavního soudu ze dne 27. června 2001, sp. zn. Pl. ÚS 16/99.

¹⁰ MADLEŇÁKOVÁ, Lucia. *Probíhá v ČR řízení o uložení správních sankcí a jejich ukládání dle zásad Rady Evropy?* Správní právo. 2010, roč. XLIII, č. 2, s. 65-89.

¹¹ JUDr. Eliška Wágnerová, Ph.D. in WÁGNEROVÁ, Eliška a kol. *Listina základních práv a svobod. Komentář. I. Vydání*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2012, s. 86-87.

„*nullum crimen sine lege, nulla poene sine lege*“, která vyjadřuje skutečnost, že není správního deliktu¹² a správního postihu, aniž by to zákon výslovně stanovil a stejně tak to, že lze uplatnit pouze takový druh správního trestu, který je stanoven zákonem.¹³

Principy trestání správních deliktů nenalezneme výslovně upraveny v ústavněprávních předpisech. Článek 39 LZPS a čl. 40 LZPS sice zakotvuje základní principy trestání, ale zákonodárce je vztahuje pouze na trestné činy. I přes skutečnost, že není objektivním právem explicitně vyjádřeno, že trestněprávní zásady lze aplikovat i na správní právo trestní, dovozujeme tuto skutečnost z obecných principů demokratického právního státu, výše zmíněných mezinárodních smluv a předně z judikatury.¹⁴

Judikatura Nejvyššího správního soudu se k tomuto vyjadřuje takto: „*Trestnost správních deliktů se řídí obdobnými principy jako trestnost trestných činů. Je proto např. vyloučen souběh správních deliktů tam, kde se jedná o pokračující, hromadný nebo trvající delikt, pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu.*“¹⁵

Základním hmotněprávním a procesním pramenem přestupků proti veřejnému pořádku je zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jako „**ZOPŘ**“).

Nutno dodat, že skutkové podstaty přestupků proti veřejnému pořádku v ZOPŘ nenalezneme, neboť jsou obsaženy v § 5 z. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jako „**ZNP**“). V ZNP nalezneme skutkové podstaty přestupků, dříve definovaných ve zvláštní části ZOP,¹⁶ vyskytujících na úsecích veřejné správy, které z logiky věci nebyly převoditelné do jiných zvláštních zákonů.

Posledním zákonem tvořící tzv. triádu právních předpisů, jež kompletně vytváří novou právní úpravu správního trestání je zákon č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích (dále jen jako „**ZměnZ**“).¹⁷ S účinností ZměnZ došlo v oblasti přestupků proti veřejnému pořádku ke změně, kdy se přesunula skutková podstata jednoho

¹² Správním deliktem je „protiprávní jednání fyzické nebo právnické osoby, jehož znaky jsou uvedeny v zákoně, a které je postižitelné sankcí (trestem) uloženou orgánem veřejné správy na základě zákona.“ Zdroj: SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2013, s. 201.

¹³ JUDr. PhDr. Zdeněk Fiala, PhD. in FIALA, Zdeněk a kol. *Správní právo trestní*. 1. vydání, Praha: Leges, 2017, s. 53.

¹⁴ JUDr. Dušan Hendrych, CSc. in HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 9. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 294-295.

¹⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č.j. 8As 17/2007 - 121. Obdobně také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. října 2004, č.j. 6 A 126/2002 - 27.

¹⁶ Konkrétně v ustanovení části druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

¹⁷ POTĚŠIL, Lukáš. *Nová právní úprava správního trestání*, část I. pravniprostor.cz, 4. prosince 2017 Dostupné na <<https://www.pravniprostor.cz/clanky/spravni-pravo/nova-pravni-uprava-spravniho-trestani-cast-i>>

z přestupků proti veřejnému pořádku upravena v § 47 odst. 1 písm. i) ZOP postihující zakládání černých skládek fyzickou osobou do z. č. 185/2001 Sb., o odpadech.¹⁸

Obecným procesně právním předpisem na úseku projednávání přestupků je z. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen jako „SŘ“), který se použije subsidiárně tam, kde přestupkový zákon neobsahuje zvláštní úpravu. Jedná se především o procesní instituty, které nejsou předmětem této diplomové práce.¹⁹

Mezi zákony související s přestupky proti veřejnému pořádku patří zejména z. č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, který ve své třetí části upravuje Evidenci přestupků, z. č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky a další zákony, které budou v následujících kapitolách zmíněny.²⁰

1.2 Obecně pojem přestupek

Legální definici pojmu přestupek nalezneme v § 5 ZOPŘ, kde je přestupek definován jako „*společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*“

1.3 Materiální znak přestupků proti veřejnému pořádku

Právní úprava přestupků proti veřejnému pořádku je založena na formálně-materiálním pojetí, což znamená, že k tomu, aby bylo možné dané jednání kvalifikovat jako přestupek proti veřejnému pořádku, je zapotřebí, aby kromě naplnění formálních znaků uvedených v zákoně, konkrétně tedy v § 5 ZNP a obecných formálních znaků, bylo dané jednání do jisté míry společensky škodlivé. Společenská škodlivost je tedy materiálním znakem přestupku. Stupeň společenské nebezpečnosti se posuzuje u každého případu zvlášť podle demonstrativně uvedených kritérií v § 38 ZOPŘ.²¹ Nutno ovšem dodat, že zákonnou definici pojmu společenská škodlivost v ZOPŘ nenalezneme.

Míra a závažnost společenské škodlivosti je v praxi určujícím ukazatelem ve dvou souvislostech. V první řadě slouží k posouzení a odlišení beztrestného jednání v případě, kdy společenská škodlivost nebude dosahovat potřebné intenzity, nebo naopak pokud míra společenské škodlivosti bude vysoká, bude jednání kvalifikováno jako trestný čin.²²

¹⁸ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 89.

¹⁹ JUDr. PhDr. Zdeněk Fiala, Ph. in FIALA, Zdeněk a kol. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017, s. 48.

²⁰ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 60.

²¹ JUDr. PhDr. Zdeněk Fiala, Ph.D. in FIALA, Zdeněk a kol. *Správní právo trestní*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 65 - 66.

²² Tamtéž.

Prvním zmiňovaným příkladem pro posouzení společenské škodlivosti nastává u tzv. bagatelních přestupků, kdy dané jednání ač naplňuje formální znaky přestupků, tak nedosahuje potřebné míry společenské škodlivosti a nelze jej tedy kvalifikovat jako přestupek. Nejvyšší správní soud se v tomto ohledu vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 - 46 „*Nelze dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty přestupku došlo vždy, když je naplněn formální znak přestupku zaviněným jednáním fyzické osoby. Pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek*“ Materiální znak přestupku lze chápat jako výraz principu ultima ratio, kdy odpovědnost za přestupek má být nastolena až v případě, kdy je stupeň nebezpečnosti jednání pro společnost vyšší než nepatrný.²³

Společenská škodlivost je jedním z podstatných znaků sloužící k odlišení přestupku a trestného činu. V případě, že se formální znaky trestných činů a přestupků překrývají (tzn. dané jednání mohlo být kvalifikováno jako trestný čin i jako přestupek), je na místě zkoumat míru společenské škodlivosti samozřejmě s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe.²⁴ Význam subsidiarity trestní represe, jakožto jedné z nejdůležitějších zásad trestního práva spočívá v tom, že užití trestněprávních předpisů a odpovědnosti přichází v úvahu jako poslední možnost (ultima ratio). Judikatura k tomuto dodává: „*Společenská nebezpečnost trestného činu pro společnost musí být alespoň vyšší než nepatrná, zatímco přestupkem může být i takové zaviněné jednání, které porušuje či ohrožuje zájem společnosti pouze v míře nepatrné.*“²⁵ Typickým příkladem překrývajících se formálních znaků je přestupek vzbuzení veřejného pohoršení podle § 5 odst. 1 písm. e) ZNP, kdy pachatelem přestupku je ten, kdo vzbudí veřejné pohoršení, přičemž dané jednání může být posouzeno jako trestný čin výtržnictví dle § 358 z. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen jako „TZ“). V případě naplnění všech zákonných znaků trestného činu výtržnictví a přestupku veřejného pohoršení, je nutné zkoumat tzv. korektiv společenské škodlivosti. V případě, že dojde i k jeho naplnění

²³ doc. JUDr. Pavel Mates, CSc. in MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. 7. přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 62-63.

²⁴ JUDr. PhDr. Zdeněk Fiala, Ph.D. in FIALA, Zdeněk a kol. *Správní právo trestní*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 67 - 68.

²⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. prosince 2009, č.j. 5 As 104/2008-45. Dále také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2008, sp. zn. 7 Tdo 1529/2008.

a dané jednání bude dosahovat dostatečné míry intenzity, nelze uvažovat o aplikaci správněprávních norem.²⁶

1.4 Formální znaky přestupků proti veřejnému pořádku

Jak již bylo výše nastíněno, přestupek je tedy tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Mezi formální znaky přestupků patří obecné zákonné znaky, které jsou stejné pro všechny přestupky bez rozdílu a dále typové znaky neboli znaky skutkové podstaty, které slouží k individualizaci přestupku, přičemž obě skupiny zákonných znaků musí být naplněny současně.²⁷

1.4.1 Obecné zákonné znaky přestupků pořádku

Obecným znakem přestupků je protiprávnost, jednání za přestupek výslovně označené, jednání odpovědné osoby, jednání stíhatelné, které není trestným činem, disciplinárním ani pořádkovým deliktem.

K tomu, aby bylo dané jednání označeno za protiprávní, je obecně potřeba, aby dané jednání bylo v rozporu s právní normou a konkrétně, aby daným jednáním došlo k porušení právní povinnosti vyplývající z § 5 ZNP. Protiprávnost nebývá v zákoně výslovně obvykle označena, nicméně její výslovné vyjádření lze zpozorovat v § 5 odst. 1 písm. g) ZNP, kdy zákonodárce užil spojení „neoprávněně zabere veřejné prostranství“ a právě užití slov „neoprávněně“ indikuje protiprávnost.²⁸ Při zkoumání znaku protiprávnosti je potřeba se rovněž zamyslet, zda není naplněna okolnost vylučující protiprávnost. Mezi okolnosti vylučující protiprávnost patří obecně nutná obrana, krajní nouze, oprávněné použití zbraně, svolení poškozeného, plnění jiných práv a povinností nebo rozkazu, dovolené riziko při výrobě a výzkumu.²⁹

Rovněž je důležité, aby jednání označené za přestupek proti veřejnému pořádku bylo výslovně označeno v zákoně. Lze si tedy těžko představit situaci, že by skutkové podstaty přestupků proti veřejnému pořádku definoval právní předpis nižší právní síly. Je ovšem zcela

²⁶ doc. JUDr. Pavel Mates, CSc. in MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. 7. přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 62.

²⁷ Prof. JUDr. Petr Průcha, CSc. in FRUMAROVÁ, Kateřina a kol. *Správní trestání*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 25.

²⁸ FIALA, Zdeněk a kol. *Správní právo trestní*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 28.

²⁹ Doc. JUDr. Pavel Mates, CSc. in MATES, Pavel. a kol. *Základy správního práva trestního*. 7. přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 33 - 34.

běžné, že podzákoné právní předpisy - např. obecně závazné vyhlášky obce doplňují podmínky stanovené zákonem v mezích nepřekračující rámec stanovený zákonem.³⁰

Jedním z obecných znaků přestupků proti veřejnému pořádku je odpovědnost pachatele za spáchání přestupku.³¹

1.4.2 Typové znaky přestupků proti veřejnému pořádku

Souhrn typových znaků přestupků proti veřejnému pořádku tvoří jeho skutkovou podstatu. Mezi základní znaky charakterizující skutkovou podstatu přestupku proti veřejnému pořádku patří: objekt, objektivní stránka, subjekt, subjektivní stránka. Vedle těchto ještě existují znaky fakultativní, které nejsou obligatorním znakem u všech skutkových podstat. Patří zde hmotný předmět útoku, účinek, místo a čas jednání.³²

Co se týče prvního znaku skutkové podstaty přestupků proti veřejnému pořádku, lze **objekt** obecně vymezit jako zájmy a hodnoty, které jsou zákonem chráněny a vůči kterým směřuje pachatelovo protiprávní jednání.

Druhovým objektem přestupků dle § 5 ZNP, je veřejný pořádek. Nutno dodat, že ačkoli se s pojmem veřejný pořádek setkáváme v právním řádu poměrně často,³³ zákonnou definici pojmu veřejný pořádek nenalezneme. Autorka této práce se domnívá, že je tomu tak z důvodu, že veřejný pořádek je neustále se vyvíjejícím se pojmem a to jak v čase, tak i v místě. Je totiž zcela logické, že to, co bylo v rozporu s veřejným pořádkem např. za dob komunismu, není v dnešní době nijak problematičné.³⁴

Veřejný pořádek je tzv. neurčitý právní pojem, který je poměrně bohatě precizován prostřednictvím judikatury, odborné literatury i článkách. Veřejný pořádek lze vnímat v užším či širším smyslu. Veřejný pořádek v užším smyslu v sobě zahrnuje soubor pravidel chování, které nejsou výslovně formulovány v právních předpisech, ale jsou nutné pro zachování spořádaného lidského soužití. Nikde není např. stanoveno, že se nesmí hlasitě mluvit v divadle, avšak takové chování by bylo považováno za rušení veřejného pořádku. Naproti tomu veřejný pořádek v širším smyslu v sobě zahrnuje mimo ochranu morálních norem (veřejného pořádku v užším smyslu) také pravidla chování obsažených v právních

³⁰ BOHADLO, David a kol. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 47.

³¹ Podrobněji k odpovědnosti za spáchání přestupků proti veřejnému v kapitole 1.5.2.

³² Doc. JUDr. Pavel Mates, CSc. in MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. 7. přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 82.

³³ Např. čl. 14 odst. 3 LZPS zakotvuje omezení svobody pohybu v případě, že je to důležité pro zachování veřejného pořádku. Podobně např. i v čl. 19 odst. 2 LZPS či čl. 20 odst. 3 LZPS.

³⁴ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích*. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 89.

předpisech.³⁵ Lze si všimnout, že širší výklad pojmu veřejný pořádek judikoval Nejvyšší správní soud v roce 2007 když judikoval, že se jedná o: *normativní systém, na němž je založeno fungování společnosti v daném místě a čase a jenž v sobě zahrnuje ty normy právní, politické, mravní, morální a v některých společnostech i náboženské, které jsou pro fungování dané společnosti nezbytné. Nadto je možno pod pojmem veřejného pořádku rozumět také faktický stav společnosti, k němuž je dodržování tohoto heterogenního normativního systému zacíleno.*³⁶ K vymezení samotného pojmu se vyjadřují také akademici ve svých publikacích takto: „*Současný pojem veřejný pořádek lze charakterizovat jako: souhrn společenských vztahů, které vznikají, rozvíjejí se a zanikají na místech veřejných a veřejnosti přístupných, které jsou upraveny právními i neprávními normativními systémy, jejichž zachování je významné pro zajištění klidného a bezporuchového chodu společnosti.*“³⁷ Závěrem je důležité zmínit, že k rušení veřejného pořádku nemusí docházet jednáním pouze na veřejnosti, ale také v soukromí v případě, že následek daného jednání lze podřadit pod jednu ze skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku. Typickým příkladem je skutková podstata přestupku rušení nočního klidu, kdy hluk z bytu pachatele proniká do bytů jiných osob.³⁸

Kromě druhového objektu,³⁹ kterým je veřejný pořádek lze rozlišit také individuální objekt, kterým je vytyčován konkrétní zájem chráněný konkrétní skutkovou podstatou vymezenou v § 5 ZNP.⁴⁰

K zajištění pokojných celospolečenských vztahů je zapotřebí dostatečně chránit veřejný pořádek. Tato ochrana je prováděna jak na úrovni normotvorné, tak i výkonné činnosti. Veřejný pořádek na úrovni normotvorné činnosti zajišťuje zákonodárce skrze právní předpisy regulující postavení všech relevantních subjektů na poli veřejného pořádku včetně jejich práv a povinností. Skrze výkonnou činnost je pak dohlíženo na dodržování těchto norem a v případě jejich nedodržení dochází k uložení správních trestů. Veřejný pořádek je potřeba korigovat již na obecní či krajské úrovni, a to skrze obecně závazné vyhlášky, jejíž zákonné zmocnění nalezneme v čl. 104 odst. 3 Ústavy v kombinaci s § 10 písm. a)

³⁵MATES, Pavel, *Moderní obec*, září 1996, s. 41 dostupné na: https://energie21.cz/wp-content/uploads/pdf/moderni_obec/MO0996.pdf

³⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007 č.j. 2 As 78/2006-65.

³⁷ MACEK, Pavel. a kol. *Pořádková činnost policie*. Obecná část. 2. vyd. Praha: Police History, 2008, s. 21.

³⁸ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1014 s.

³⁹ Druhový objekt vyjadřuje hodnoty, jejichž ochrana je společná v určité oblasti. Podle druhového objektu rozlišujeme kromě přestupků proti veřejnému pořádku také přestupky proti majetku, občanskému soužití a přestupky proti pořádku ve veřejné správě. Zdroj: KOPECKÝ, Martin. *Správní právo. Obecná část*. 1.vydání. Praha: C. H. Beck. s. 265.

⁴⁰ Doc. JUDr. Pavel Mates, CSc. in MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. Praha: C.H.Beck, 2017, 83 s.

z. č. 128/2000Sb., o obcích. Ochrana veřejného pořádku tedy spadá do samostatné působnosti obcí a může být uskutečňována také díky obecní policii, kterou si může obec dle § 35a odst. 2 z. č. 128/2000 Sb., o obcích zřídit.⁴¹

Dalším obligatorním znakem přestupků proti veřejnému pořádku je jeho **objektivní stránka**. Objektivní stránka přestupku je charakterizována třemi znaky, kterými jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi jednáním a následkem jednání, tj. kauzálním nexem. Jednání je vůli nesené chování člověka spočívající v konání (aktivním jednání) či opomenutí určité povinnosti (nečinnost). Přestupky, které lze spáchat jen konáním, se označují jako komisivní a přestupky, které lze spáchat jen opomenutím, se označují jako omisivní.⁴² Při podrobnějším zkoumání skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku zjistíme, že většina z nich je spáchána právě konáním. Druhým znakem je tzv. následek, který spočívá v porušení či ohrožení hodnot objektu a vzniká již zmíněným protiprávním jednáním. Rozsah následku se následně promítne při úvaze o druhu trestu. Posledním znakem je příčinná souvislost mezi jednáním a následkem jednání, kterou lze charakterizovat jako stav mezi následkem a jednáním pachatele. Nejvyšší správní soud charakterizuje kauzální nexus jako: *„vztah mezi protiprávním jednáním jako příčinou a škodlivým následkem, který je právě tímto jednáním vyvolán. Ve shodě s doktrínou je přitom jednání příčinou následku pouze tehdy, jestliže by následek bez tohoto jednání nenastal buď vůbec, anebo by bez něho nenastal takovým způsobem, jakým konkrétně nastal. Při posuzování projednávané věci proto bylo nutné zaměřit se na konkrétní jednání, jakožto nejvýznamnější příčinu škodlivého následku.“*⁴³

Třetím obligatorním znakem přestupku proti veřejnému pořádku je **subjekt**. Subjektem neboli pachatelem přestupku může být jak osoba fyzická, tak nově také fyzická osoba podnikající a osoba právnická, která svým jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty. Nutno podotknout, že zákon u přestupků proti veřejnému pořádku výslovně nestanovuje, že pokus je trestný a zároveň také pachatelem přestupku proti veřejnému pořádku nemůže být organizátor, návodce nebo pomocník.⁴⁴ Odpovědnost fyzické osoby za přestupek se odvíjí od věku, přičetnosti a dále taky zavinění. V § 18 ZOPŘ se setkáme s negativní definicí odpovědnosti fyzické osoby, kdy zákon říká, že *za přestupek není odpovědný ten, kdo v době jeho spáchání nedovršil patnáctý rok svého věku*. Pouze vůči fyzické osobě, která v době činu dosáhla věku 15 let lze uplatňovat odpovědnost za přestupek

⁴¹ MACEK, Pavel, HÁJEK, Vlamír. *Obecní policie II*. Praha: Policejní akademie ČR, 2003, s. 23-24.

⁴² KOPECKÝ, Martin. *Správní právo. Obecná část*. 1.vydání. Praha: C. H. Beck. s. 265.

⁴³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2009, č.j. 9 As 50/2008 – 73.

⁴⁴ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 90

v podobě správního trestu.⁴⁵ Další podmínkou je, aby tato osoba byla v době spáchání přestupku proti veřejnému pořádku příčetná. Příčetnost je v přestupkovém právu zásadně presumována, ledaže jsou prokázány okolnosti, které příčetnost vylučují. Nepříčetnost je charakterizována v § 19 ZOPŘ a nastává v situaci, kdy pro duševní poruchu má pachatel přestupku v době jeho spáchání zcela vymizelou složku rozpoznávací nebo složku ovládací. Duševní porucha je pak definována jako odchylka prožívání a chování jedince od normálního chování. Tyto odchylky mohou být jak trvalé či dlouhodobé, tak i krátkodobé (epileptický záchvat).⁴⁶ Pachatelem přestupku tedy může být každá fyzická osoba, tj. občan České republiky, cizinec nebo osoba bez státní příslušnosti, nicméně určité osoby jsou však z působnosti přestupkového práva vyjmuty zčásti nebo zcela.⁴⁷ Jak bylo výše zmíněno, pachatelem přestupku proti veřejnému pořádku může být také právnická osoba.⁴⁸ Odpovědnost právnické osoby za přestupek je založena koncepcí přičitatelnosti, kdy dle § 20 ZOPŘ je právnická osoba pachatelem, došlo-li k naplnění znaků přestupku jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě.⁴⁹ Oproti právnické osobě může fyzická osoba podnikající jednat sama, ale shodně jako právnická osoba pak může jednat prostřednictvím svých zaměstnanců a dalších osob uvedených v § 22 odst. 3 ZOPŘ.⁵⁰

Zavinění neboli **subjektivní stránka** přestupku je posledním obligatorním znakem skutkové podstaty přestupků proti veřejnému pořádku. Zavinění se dá definovat jako psychický vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zákonem chráněnému zájmu. U fyzických osob je zavinění obligatorním znakem skutkové podstaty, kdežto u právnické osoby tomu tak není, jelikož je postaveno na tzv. objektivní odpovědnosti za přestupek s možností liberace. Právnická osoba se tedy může zprostit odpovědnosti pokud prokáže, že vynaložila dostatek úsilí k tomu, aby spáchání přestupku zabránila. Lze tedy obecně říct, že u téměř všech přestupků dle § 5 ZNP postačuje fyzickým osobám k jejich naplnění nedbalost.

⁴⁵ Pro srovnání správněprávní odpovědnost v Rakousku, Švýcarsku, Německu a na Slovensku je stanovena od 14 let. Snížení věkové hranice na 14 let je v České republice stále diskutovaným tématem vlivem rychlejšího sociálního a fyzického vyspívání dnešní generace. K tomuto viz důvodová zpráva k § 18 ZOPŘ a také: STAŇKOVÁ, Kateřina, HENGALOVÁ, Michala. *Komplexní kodifikace správního práva trestního?* Právní rádce, 2017, roč. 24, č. 5, s. 59.

⁴⁶ Doc. JUDr. Pavel Mates, CSc. in MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. 7. přepracované vydání. C.H. Beck. s. 89 - 90.

⁴⁷ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017, s. 51 - 52.

⁴⁸ Definice právnické osoby viz. §20 odst. 1 OZ.

⁴⁹ MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. 7 přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 92 - 96.

⁵⁰ KOPECKÝ, Martin. *Správní právo. Obecná část*. 1.vydání. Praha: C. H. Beck. s. 266 - 267.

Jedinou výjimkou je skutková podstata přestupku proti veřejnému pořádku, jejíž objektivní stránka spočívá ve zničení, poškození nebo neoprávněné manipulaci s turistickou značkou nebo jiným orientačním označením, kde je zapotřebí zavinění ve formě úmyslu.⁵¹

⁵¹ JUDr. Zdeněk Fiala, Ph.D. in FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017, s. 38 - 40.

2 Specifika hmotněprávní úpravy přestupků proti veřejnému pořádku

Přestupky proti veřejnému pořádku se vyznačují určitými specifickými prvky, o kterých bude pojednáno níže. V této kapitole se bude autorka práce zabývat správními tresty, které lze uložit za přestupek proti veřejnému pořádku. Za spáchání přestupku proti veřejnému pořádku lze uložit omezující opatření, kterému se bude konkrétněji věnovat podkapitola 2.2 a závěrem bude autorka rozebírat otázku recidivy spolu s registrem přestupků.

2.1 Typy správních trestů, které lze uložit za přestupky proti veřejnému pořádku

Jednou z nejdůležitějších funkcí přestupkového práva je bezesporu ochrana společnosti před protiprávními činy, která je uskutečňována skrze úpravu správních trestů a ochranných opatření. Za předchozí právní úpravy, tedy za účinnosti ZOP zákonodárce hovořil o správních sankcích, nikoli o správních trestech jako dnes. Samotné označení správní trest v sobě implikuje jistou provázanost a podobnost s právem trestním, jehož základní funkcí je potrestat pachatele za protiprávní jednání a porušení právních norem.⁵² Výčet správních trestů, které lze uložit pachateli přestupku je taxativně vymezen v § 35 ZOPŘ, kdy říká že: „za přestupek lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, zveřejnění rozhodnutí o přestupku.“

Trest zákazu činnosti a zveřejnění rozhodnutí o přestupku nelze pro přestupky proti veřejnému pořádku uložit, jelikož jednou z obligatorních podmínek pro jejich uložení je výslovné uvedení v zákoně, což u přestupků proti veřejnému pořádku absentuje.⁵³ Trest propadnutí věci nebude předmětem zkoumání v této kapitole. Tento trest lze uložit i v situaci, kdy to zákon výslovně nestanoví, nicméně z povahy skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku jeho uložení nebude možné. Co se týče ukládání správních trestů, je namístě zdůraznit obecné pravidlo obsažené v § 36 ZOPŘ: „správní trest lze uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty, avšak napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.“

⁵² Prof. JUDr. Vladimír Sládeček, DrSc. in FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017, s. 77.

⁵³ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 420 - 421.

2.1.1 Napomenutí

Napomenutí je považováno jako nejmírnější správní trest, který lze uložit za jakýkoliv přestupek, není-li to zákonem výslovně vyloučeno. Zákonodárce ohledně druhu správního trestu používá slovní obrat „za přestupek lze uložit pokutu do...“⁵⁴, z čehož vyplývá, že pachateli může být uložena pokuta, nebo napomenutí. Naopak možnost uložení napomenutí je zcela vyloučena v případě recidivy pachatele, což lze usuzovat ze zákonné dikce: „uloží se pokuta do...“⁵⁵ Zákonodárce stanoví způsob, jakým má být napomenutí provedeno. Dle ZOPŘ: „při ukládání napomenutí správní orgán upozorní pachatele na důsledky protiprávního jednání, jež mu podle ustanovení zákona hrozí, pokud by se i v budoucnu dopouštěl podobného jednání.“⁵⁶ Napomenutí se provádí písemnou formou nebo ústním vyhlášením, kdy má být pachatel poučen rovněž poučen o pokutě, kterou lze za daný přestupek uložit. Účel napomenutí spočívá v morálním působení na pachatele přestupku a má být uložen v situacích, kdy dle správního orgánu bude tento trest vzhledem k osobě pachatele a spáchanému přestupku působit dostatečně výchovně.⁵⁷ Při komparaci minulé a současné právní úpravy lze zjistit, že způsob, jakým má být napomenutí provedeno, v ZOP absentoval. Instrukce, kterými se má řídit správní orgán při ukládání správního trest napomenutí, byly zakotveny s účinností ZOPŘ, což vnímá autorka jako přínos. Jak ostatně vyplývá z analyzovaného Příkazu č. 1, správní orgány dostatečně poučují o důsledcích protiprávního jednání spočívajícího v rušení nočního klidu a také pachatele poučují o výši pokuty, kterou lze uložit za toto protiprávní jednání.

2.1.2 Pokuta

Soudní a správního trestání lze odlišit prostřednictvím hlavního druhu ukládaného trestu – v trestním právu se jedná o trest odnětí svobody, zatímco v přestupkovém právu se se jedná o pokutu.⁵⁸ Pokuta je obecně nejčastěji ukládaným správním trestem a v rovině přestupků proti veřejnému pořádku tomu není jinak. Jedná se o trest majetkové povahy a zákon v § 5 odst. 3, 4 ZNP určuje jejich výši. Sankční rozpětí pokut je koncipováno tak, aby správní orgán rozhodl o uložení v adekvátní výši s ohledem na okolnosti případu, přičemž kritéria dle kterých rozhodoval o výši pokuty musí být v daném rozhodnutí o přestupku odůvodněna. K přiměřenosti výše pokuty se vyjádřil Ústavní soudu takto: „Z charakteru

⁵⁴ § 5 odst. 3 ZNP.

⁵⁵ Doc. JUDr. Eva Horzinková, Ph.D. in FIALA, Zdeněk a kol. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017, s. 106.

⁵⁶ §45 ZOPŘ.

⁵⁷ Prof. JUDr. Vladimír Sládeček in FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017, s. 78 -79.

⁵⁸ LUKÁŠOVÁ, Marcela. *Trestání jako výsada trestního práva? Trestněprávní revue*. 2019, č. 5, s. 99.

pokuty jako majetkové sankce nutně vyplývá, že má-li být individualizovaná a přiměřená, musí reflektovat i majetkové poměry potrestaného. Stejná výše pokuty uložená majetnému se bude jevit jako směšná a neúčinná, zatímco v případě postihu nemajetného může působit drakonicky a likvidačně. Není tedy porušením principu relativní rovnosti, když dvěma osobám v různých situacích bude uložena pokuta v různé výši, byť by jediným rozdílem jejich situace měly být právě rozdílné majetkové poměry.“⁵⁹

Výše pokuty se odvíjí od skutkové podstaty přestupku, za kterou se pokuta ukládá. Za přestupek dle § 5 odst. 1 písm. h), odst. 2 písm. d) ZNP spočívající v neoprávněné dispozici s turistickou značkou, lze uložit pokutu do výše 5.000,- Kč, což je při bližším nahlédnutí do §5 odst. 3 ZNP nejnižší možná výše. Důvod je takový, že se tento přestupek jeví jako nejméně závažný v porovnání s ostatními skutkovými podstatami přestupků proti veřejnému pořádku.⁶⁰ Pokutu do 10.000,- Kč lze uložit za přestupky: neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci, znevážení úřední osoby při výkonu její pravomoci, porušení nočního klidu, vzbuzení veřejného pohoršení, porušení podmínek uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních akcí a přestupku spočívajícího v zakrytí obličeje znemožňujícího identifikaci. Za přestupky spočívající v maření vykázaní dle ZPČR nebo rozhodnutí soudu o předběžném opatření a nebo za přestupek spočívající ve znečištění veřejného prostranství lze uložit pokutu do výše 20.000,- Kč. Správní orgán může uložit nejvyšší možnou pokutu, a to až do 50.000,- Kč, za přestupek spočívající v poškození nebo neoprávněném zabrání veřejného prostranství.⁶¹

2.1.3 Zákaz pobytu

Správní trest spočívající v zákazu pobytu byl zakotven od 15. ledna 2013 v ZOP nicméně s účinností ZOPŘ byl tento trest zrušen. Zákaz pobytu nebylo možné uložit za jakékoliv protiprávní jednání, ale zákon vymezoval výčet skutkových podstat, za které jej bylo možné uložit. Jednalo se např. o porušení nočního klidu, vzbuzení veřejné pohoršení a znečištění veřejného prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbání povinnosti úklidu veřejného prostranství.⁶² Podmínky pro uložení tohoto správního trestu byly stanoveny v § 15a odst. 1 ZOP.

⁵⁹ Nález Ústavního soudu ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02.

⁶⁰ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 121-122.

⁶¹ §5 odst. 3 ZNP.

⁶² Výčet všech skutkových podstat nalezneme v § 47 odst. 5 ZOP.

Smyslem tohoto správního trestu byla zejména prevence páchaní přestupků stejným pachatelem⁶³ v tomtéž místě, kdy uložení pokuty nevedlo k nápravě nežádoucího stavu například z důvodu nemajetnosti pachatele.⁶⁴ Zákonodárce měl za to, že zakotvením zákazu pobytu dojde k posílení účinnosti sankčních ustanovení zákona o přestupcích a posílení obecné vymahatelnosti práva, nicméně výsledný efekt byl takový, že došlo k přesouvání takových pachatelů z jedné obce do druhé, což ve výsledku ne vždy znamenalo, že došlo k úplnému zamezení páchaní přestupku ze strany pachatele. Správní trest zákazu pobytu byl sice vložen do paragrafového znění zákona, nicméně se proti němu zvedla poměrně velká vlna nevole ze strany veřejného ochránce práv a legislativní rady vlády.⁶⁵ Zákaz pobytu nebyl zařazen po novele z roku 2017 do katalogu správních trestů z důvodu rozporu s ústavně zaručenou svobodou pohybu garantující v čl. 14 odst. 1, odst. 3 LZPS ve spojení s čl. 4 odst. 4 LZPS. Autorka této práce vnímá krok zákonodárce jako správný a přisvědčuje těm názorům, že ač byl sice zákaz pobytu namířen proti nepřizpůsobivým občanům, neřešil vůbec podstatu nežádoucích jevů, které dle názoru autorky lze řešit preventivními opatřeními, jako investicí do vzdělávacích programů nebo např. sociálního bydlení. Autorka zastává názor, že represe spočívající v omezení svobody pohybu a pobytu není adekvátním správním trestem s ohledem na míru společenské škodlivosti, která je v trestním právu⁶⁶ vyšší než v právu přestupkovém. Nicméně chce podotknout, že zrušením trestu zákazu pobytu byla správním orgánům odňata možnost uložení nepeněžitého trestu bez zakotvení adekvátní náhrady. Tímto autorka naráží na problematiku peněžitých trestů a její efektivitu pachatele náležitě potrestat. Příkladem můžeme uvést město Kladno, ve kterém došlo v prvních třech měsících roku 2018 ke 107 přestupkům proti veřejnému pořádku, za které byla pachateli uložena pokuta, nicméně zaplacená byla pouze ve čtyřech případech.⁶⁷ Je zcela evidentní, že vymáhání pokut uložené nemajetným osobám je velmi složité a správní trestání v tomto směru nedosahuje svého smyslu a účelu. Autorka je toho názoru, že zvýšení efektivity trestání nemajetných delikventů by mohlo být uskutečněno skrze zavedením alternativních trestů, konkrétně trestu obecně

⁶³ Nejčastějšími pachateli byli především prostitutky, řemeslní žebráci a pachatele drobní majetkové delikventi. Zdroj: MATES, Pavel, ŠEMIK, Karel. *Zákaz pobytu jako sankce za přestupek. Trestněprávní revue*, 2013, č. 3, s. 67.

⁶⁴ POTMĚŠIL, Jan. Odbor bezpečnosti politiky Ministerstva vnitra. *Sankce zákazu pobytu*. 216 s. Dostupné na: <http://www.polac.cz/katedry/kvs/konfer/sborniky/potmesil.pdf>

⁶⁵ CHAMRÁTOVÁ, Anna. *Veřejný ochránce práv jako připomínkové místo u reformy správního trestání* <https://www.pravniprostor.cz/clanky/spravni-pravo/verejny-ochrance-prav-jako-pripominkove-misto-u-reformy-spravniho-trestani>

⁶⁶ Trest zákazu pobytu je upraven v § 75 TZ.

⁶⁷ VOTRUBA, Viktor. *Města žádají lepší vymahatelnost pokut za přestupky*. Dostupné na: <https://www.pmscr.cz/aktuality/mesta-zadaji-lepsi-vymahatelnost-pokut-za-prestupky-navrhuj-alternativni-tresty-pro-nemajetne>

prospěšných prací. Zároveň si je autorka vědoma, že se jedná o druh nucené práce, která je dle LZPS zakázána a její vynucení lze pouze v případě, kdy nahrazuje trest odnětí svobody.⁶⁸

2.2 Omezující opatření

Omezující opatření dle § 52 ZOPŘ je jedním⁶⁹ z typů ochranných opatření, které lze uložit za přestupky proti veřejnému pořádku pouze fyzické osobě. Omezující opatření lze je uložit výlučně spolu se správním trestem, nejdéle na dobu 1 roku. Obecně je pro omezující opatření specifické, že k tomu aby mohlo dojít k jeho uložení musí být v zákoně tato možnost výslovně stanovena. V případě přestupků proti veřejnému pořádku nalezneme zmocnění v § 5 odst. 5 ZNP. Vzhledem k tomu, že omezující opatření představuje poměrně významný zásah do základních práv pachatele přestupku, musí být uložené omezující opatření přiměřené povaze a závažnosti spáchaného přestupku, jakožto i osobním poměrům pachatele.⁷⁰ Za účinnosti ZOP bylo možné pachateli uložit pouze jeden typ omezujícího opatření spočívajícího v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa nebo místa, kde se konají veřejné sportovní, kulturní nebo jiné společenské akce.⁷¹

Současná právní úprava rozeznává tři typy omezujících opatření spočívající:

- v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa nebo místa, kde se konají sportovní, kulturní a jiné společenské akce,
- v povinnosti zdržet se styku s určitou osobou nebo vymezeným okruhem osob,
- v povinnosti podrobit se vhodnému programu pro zvládnutí agrese nebo násilného chování.⁷²

S ohledem na typologii skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku dochází nejčastěji k ukládání omezujícího opatření týkající se zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa nebo místa, kde se konají sportovní, kulturní a jiné společenské akce. Je důležité poznamenat, že nelze uložit zákaz návštěv takového místa, ve kterém pachatel vykonává pracovní poměr nebo jiný obdobný poměr.⁷³ Existuje skupina autorů,⁷⁴ kteří pod tento zákaz návštěvy veřejně přístupných míst podřazují i návštěvu míst ve virtuálním světě

⁶⁸ Čl. 9 odst. 2 písm. a) LZPS.

⁶⁹ Druhým typem ochranných opatření je zabránění věci nebo náhradní hodnoty dle § 51, §52 ZOPŘ.

⁷⁰ Kritérium osobního poměru pachatele se posuzuje dle jeho majetkových poměrů, zdravotního stavu pachatele a jeho rodiny, rodinných poměrů.

⁷¹ § 17 ZOP.

⁷² § 52 ZOPŘ.

⁷³ BOHADLO, David a kol. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 334.

⁷⁴ ONDRUŠOVÁ, Marta a kol. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Praktický komentář k zákonu č. 250/2016 Sb.* Praha: Leges, 2017, s. 348 - 349.

(typicky webové stránky), nicméně autorka je takového názoru, že bylo záměrem zákonodárce postihovat dění v reálném světě, nikoli v tom virtuálním.

Zákonodárce zde užívá pojem veřejně přístupné místo, jehož definice v zákoně absentuje, což může přestupkovým orgánům činit výkladové problémy. O poměrně zdařilou definici se pokusil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. listopadu 2002, sp. zn. 3 Tdo 969/2002, kdy judikoval: „*podle dosavadní právní praxe se za místo veřejnosti přístupné považuje takové místo, kam má přístup více lidí a kde se zpravidla více lidí zdržuje. Nemusí se nutně jednat o místo přístupné bez omezení kdykoli a komukoli, přičemž není rozhodné, je-li takové místo přístupné jen určitému okruhu osob a v určitou dobu.*“⁷⁵

Správní orgán ve svém rozhodnutí konkrétně vymezí místo, ke kterému se bude vztahovat tento zákaz tak, aby nemohlo dojít k záměně a také z důvodu možné realizace kontroly. Kontrola efektivity dodržování omezujícího opatření je v současné době prováděna ze strany správního orgánu, který omezující opatření uložil, má-li omezující opatření účinky pouze v jeho správním obvodu. Omezující opatření lze uložit též mimo správní obvod orgánu, který jej ukládá. V takovém případě bude kontrola vykonávána ze strany správního orgánu, který jej uložil a jednak ze strany správního orgánu, ve kterém dochází k účinkům tohoto omezujícího opatření.⁷⁶ V praxi se jeví tato kontrola jako obtížně realizovatelná, proto je vhodnější ukládat omezující opatření pouze v rámci jednoho správního obvodu.

Autorka se domnívá, že svěřením kontroly dodržování omezujícího opatření pouze správnímu orgánu není dostačující a v praxi opravdu těžko realizovatelné. Je toho názoru, že pro zvýšení efektivity kontroly by takovou kontrolu mohla u omezujícího opatření týkající se zákazu vstupu na veřejně přístupné místo vykonávat Policie ČR.

Závěrem je důležité říct, že úmyslné nedodržení omezujícího opatření uložené v řízení o přestupku je přestupkem proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy dle §2 odst. 2 písm. h) ZNP.⁷⁷ V praxi může docházet k situacím, kdy pachatel nedodržuje omezující opatření spočívající v zákazu navštěvovat veřejně přístupná místa opakovaně a zákon nijak tuto problematiku neupravuje. Vládní návrh⁷⁸ s touto situací počítá a navrhuje, aby se na tuto situaci vztahovala byla skutková podstata trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 TZ a zněla následovně: *Kdo maří nebo*

⁷⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2002, sp. zn. 3 Tdo 969/2002, dále viz. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. března 2003, sp. zn. 6 Tdo 220/2003.

⁷⁶ Doc. JUDr. Kateřina Frumarová, Ph.D. in FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 88-92.

⁷⁷ KOPECKÝ, Martin. *Správní právo. Obecná část*. 1.vydání. Praha: C. H. Beck. s. 288.

⁷⁸ Vládní návrh, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony ze dne 18. 11. 2019.

podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že opakovaně nebo soustavně se dopouští jednání, aby zmařil účel omezujícího opatření uloženého v řízení o přestupku, které spočívá v zákazu navštěvovat místa, kde se konají sportovní akce, nebo aby zmařil účel omezujícího opatření uloženého v řízení o přestupku podle zákona o návykových látkách, které spočívá v zákazu navštěvovat určená veřejně přístupná místa, bude potrestán trestem odnětí svobody až na dvě léta. Autorka tuto navrhovanou změnu kvituje a má za to, že zavedení trestního postihu za porušení omezujícího opatření bude více než efektivní.

2.3 Recidiva

Pro ukládání trestu za přestupky proti veřejnému pořádku je důvodem pro zpřísnění postihu pachatele recidiva. ZNP v § 5 odst. 4 říká:

„Je-li přestupek podle odst. 1 nebo 2, s výjimkou přestupku podle odst. 1 písm. h) a odstavce 2 písm. d), spáchán opakovaně po nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku podle stejného odstavce uloží se pokuta do

a) 15000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), d), e), i) nebo j) anebo odstavce 2 písm. a) nebo e),

b) 30000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. c) nebo f) anebo odstavce 2 písm. b), nebo

c) 75000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g) nebo odstavce 2 písm. c).“

Citovaný odstavec postihuje pachatele, který spáchal druhý nebo další přestupek po právní moci rozhodnutí, jímž byl uznán vinným přestupkem spáchaným předtím. S výjimkou nejméně závažného přestupku uvedeného v § 5 odst. 1 písm. h) a odst. 2 písm. d) ZNP spočívající ve zničení, poškození, znečištění nebo neoprávněném odstranění, zaměnění, pozměnění, zakrytí nebo přemístění turistické značky nebo jiného orientačního označení, se v případě opakovaného spáchání přestupku zvyšuje horní hranice pokuty na jeden a půl násobek základní výměry, která byla použita v případě prvního spáchání.⁷⁹

Recidivu rozlišujeme na obecnou, stejnorodou a speciální. Za obecnou recidivu považujeme situaci, kdy pachatel spáchá jakýkoli jiný přestupek za který je pravomocně uznán vinným. Prakticky si tuhle situaci nemůžeme představit, jelikož neexistuje obecná evidence přestupku, tudíž není tento postih možný. V potaz lze brát ta pravomocná

⁷⁹ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017, 765-766 s.

rozhodnutí, která se zapisují do evidence přestupků, u stejnorodé neboli druhové recidivy je zapotřebí, aby byla ze strany správního orgánu vyslovena za přestupek téhož druhu. Speciální recidiva je založena na skutečnosti, že je pachatelem spáchán stejný přestupek, za který již byl uznán vinným.⁸⁰

Recidiva je u přestupků proti veřejnému pořádku považována za recidivu speciální. Pokud je tedy fyzická osoba potrestána za své protiprávní jednání podle odst. 1 a následně se ve dvanácti měsících od právní moci prvního rozhodnutí dopustí stejného jednání ale už jako právnická osoba, popř. jako fyzická osoba, jejíž jednání je přičítáno právnické osobě, nebude se jednat o opakované spáchání přestupku, jelikož dané jednání nebude zařaditelné do stejného odstavce a navýšení pokuty se tedy neuplatní. To samé platí v případě, že pachatel se dopustí přestupku neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci a za týden se dopustí přestupku porušení nočního klidu.⁸¹

2.4 Registr přestupků

Dle § 12 ZNP se pravomocné rozhodnutí o přestupku proti veřejnému pořádku s výjimkou přestupku podle § 5 odst. 1 písm. h) a § 5 odst. 2 písm. d) ZNP zapisuje do evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů.

Registr přestupků byl zřízen zákonem č. 204/2015 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zák. č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. (dále jen jako „**zákon o Rejstříku trestů**“). Tento zákon nabyl účinnosti k 1. 10. 2016 a došlo tím k zavedení celostátní evidence vybraných přestupků.⁸² Technickým správcem Registru přestupků je Rejstřík trestů a oba jsou podřízeni Ministerstvu spravedlnosti.

Jedním z hlavních důvodů pro zavedení jednotné celostátní evidence přestupků byl především fakt, že zákonodárce neměl relevantní informace o přestupkové recidivě a do doby zavedení Registru přestupků nebylo možné uložit pachatelům adekvátní trest právě s ohledem na jejich přestupkovou minulost.

Údaje do evidence přestupků zapisuje správní orgán, který rozhodoval v posledním stupni, jak vyplývá z § 107 odst. 1 ZOPŘ.⁸³

⁸⁰ PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017, s. 252-257.

⁸¹ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 198 - 199.

⁸² Dle §12 ZNP se evidují kromě přestupku proti veřejnému pořádku také přestupky proti občanskému soužití dle § 7 ZNP a přestupky proti majetku dle § 8 ZNP.

⁸³ Mgr. Petra Melotíková in FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 101-106.

Údaje, které se do evidence přestupků zapisují stanoví § 16i zák. o Rejstříku trestů. Jedná se především o pravomocné rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, o jednání mající znaky takového přestupku a rovněž údaje o rozhodnutích mající odkladný účinek ve vztahu k výše uvedeným rozhodnutím. Do evidence se zapisují osobní údaje pachatele přestupku, právní kvalifikace přestupku včetně formy zavinění a další údaje.⁸⁴

Na žádost lze pořizovat opis z evidence přestupků a § 16j odst. 1 zák. o Rejstříku stanovuje okruh subjektů, které jej mohou žádat.⁸⁵ Je zajímavé, že osoba která chce znát svůj zápis v evidenci přestupků, není v § 16j odst. 1 zák. o Rejstříku trestů zmíněna, nicméně se k této informaci dostane skrze žádost podanou dle § 12 z. č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.⁸⁶

⁸⁴ Podrobněji viz. §16i zák. o Rejstříku trestů.

⁸⁵ NEVRKLA, Ondřej. *Centrální evidence přestupků*. epravo.cz, 10.11.2015. Dostupné na: <https://www.epravo.cz/top/clanky/centralni-evidence-prestupku-99548.html>

⁸⁶ Mgr. Petra Melotíková in FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. 1. vydání. Praha: Leges, 2017, s. 101-106.

3 Hmotněprávní úprava přestupků proti veřejnému pořádku

Třetí kapitola této diplomové práce je kapitolou klíčovou, jelikož bude obsahovat charakteristiku všech skutkových podstat uvedených v § 5 ZNP včetně rozboru relevantní judikatury.

Úvodem je nutno zdůraznit, že skutkové podstaty přestupků proti veřejnému pořádku byly před 1. červencem 2017, tedy před účinností ZNP upraveny v § 47, § 47b, § 48 ZOP. Při komparaci § 47 ZOP a § 5 ZNP, si lze povšimnout, že § 5 ZNP z velké části převzala skutkové podstaty uvedené v § 47 ZOP. Skutková podstata „neoprávněné založení skládky“ nebyla jako jediná skutková podstata převedena z § 47 ZOP do nové právní úpravy, jelikož zákonodárce tento přestupek zařadil do z. č. 185/2001 Sb., o odpadech. Nově se mezi přestupky proti veřejnému pořádku zařazuje skutková podstata přestupku postihující jednání, kterým bylo zneváženo postavení úřední osoby.⁸⁷

Jak bylo již dříve uvedeno, druhovým objektem všech vyjmenovaných přestupků proti veřejnému pořádku je zájem na dodržování veřejného pořádku a za všechny uvedené přestupky může správní orgán uložit omezující opatření.

3.1 Neuposlechnutí výzvy úřední osoby

3.1.1 Definice úřední osoby

První dvě skutkové podstaty přestupků proti veřejnému pořádku slouží k ochraně úředních osob. Výčet subjektů, které lze podřadit pod úřední osobu, zákon o některých přestupcích neobsahuje. Legální definici úřední osoby nalezneme v § 127 odst. 1 TZ, kdy se za úřední osobu považuje například soudce, státní zástupce, prezident České republiky, poslanec nebo senátor Parlamentu České republiky, člen vlády České republiky nebo jiná osoba zastávající funkci v jiném orgánu veřejné moci.⁸⁸ S ohledem na subsidiaritu správního řádu⁸⁹ lze dle § 14 odst. 1 SŘ úřední osobu považovat každou osobu bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu.⁹⁰

Přestupek představující skutkovou podstatu neuposlechnutí výzvy úřední osoby je upraven v §5 odst. 1 písm. a) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

⁸⁷ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017, s. 750-752.

⁸⁸ Podrobný výčet v § 127 odst. 1 TZ.

⁸⁹ Principu subsidiarity zakotveném v §1 odst. 2 SŘ.

⁹⁰ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1014 s.

„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
a) neuposlechne výzvy úřední osoby při výkonu její pravomoci“.

Individuálním objektem je zájem na respektování autority úřední osoby. Objektivní stránkou je nesplnění povinnosti uložené ze strany úřední osoby při výkonu její pravomoci. Jednání pachatele má tedy povahu jak aktivního konání, tak může spočívat v jeho nečinnosti. Pachatelem je v tomto případě pouze deliktně odpovědná fyzická osoba, přičemž jako forma zavinění se vyžaduje nedbalost.⁹¹

K tomu aby bylo možné dané jednání subsumovat pod přestupek neuposlechnutí výzvy úřední osoby je zapotřebí, aby byly kromě znaků skutkové podstaty naplněny následující podmínky.

V první řadě musí být výzva úřední osoby učiněna při výkonu její pravomoci na základě zákonného zmocnění. Jedná se tedy o situace, kdy úřední osoba rozhoduje o právech a povinnostech druhého subjektu, typicky si to lze představit v situaci kdy např. strážník obecní policie v zájmu zabezpečení veřejného pořádku vyzve osobu k prokázání totožnosti dle §12 zák. č. 553/1991 Sb., o obecní policii, (dále jen „ZPol“). Výkonu pravomoci úřední osoby učiněné skrze výzvu je povinen se podrobit každý i přes skutečnost, že jeho subjektivní názor je zcela odlišný. Judikatura Ústavního soudu se k tomuto vyjadřuje takto: „I za předpokladu, že by byl postup strážníků nesprávný, bylo povinností stěžovatele podřídit se jejich výzvě s tím, že si na jejich postup mohl posléze stěžovat písemným podáním.“⁹²

V druhé řadě výzva musí být určitá a musí z ní být jasně patrná povinnost něco konat, zdržet se či strpět. Výzva je obvykle učiněna verbálně, ale také i nonverbálně - např. gestem.⁹³ Zákonodárce rozeznává i tzv. kvalifikovanou výzvu, kdy zvláštní zákon stanovuje náležitosti takové výzvy. Typický příklad kvalifikované výzvy nalezneme v § 7 odst. 4 ZPol, kdy toto ustanovení stanoví, že strážník je povinen při výkonu zákroku použít frázi „Jménem zákona!“. Stejnou povinnost⁹⁴ mají i policisté dle § 10 odst. 5 zák. 273/2008 Sb., o Policii

⁹¹ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 94 - 95.

⁹² Nález Ústavního soudu ze dne 3. ledna 2007, sp. zn. ÚS III. ÚS 480/2006.

⁹³ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, s. 92 - 93.

⁹⁴ Srov. Plk. Mgr. Et. Mgr. Miroslav Šteinbach in ŠTEINBACH, Miroslav a kol. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019 s. 14.

České republiky (dále jen jako „ZPČR“). V případě, že je ohrožen život, zdraví a nebo v případě, že se jedná o neodkladný zákrok, není potřeba užití kvalifikované výzvy.⁹⁵

Neuposlechnutí výzvy úřední osoby nemusí vždy naplňovat skutkovou podstatu tohoto přestupku. Jedná se zejména o situace, kdy v některých zákonech existuje speciální skutková podstata, která má aplikační přednost před obecnou skutkovou podstatou uvedenou v §5 odst. 1 písm. a) ZNP. Typickým příkladem je přestupek řidiče vozidla, který neuposlechne výzvy policisty nebo celníka, aby podrobil vozidlo k vážení podle § 42 odst. 4 písm. a) zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, dále vcelku často vyskytující se přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů, kdy se fyzická osoba odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.⁹⁶

Subjektem neboli pachatelem může být pouze deliktně odpovědná fyzická osoba. K naplnění subjektivní stránky je zapotřebí nedbalostní forma zavinění.

3.2 Znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci

Přestupek představující skutkovou podstatu znevážení úřední osoby při výkonu její pravomoci je upraven v § 5 odst. 1 písm. b) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

*„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
b) zneváží postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci.“*

Jedná se o zcela novou skutkovou podstatu, která byla k přestupkům proti veřejnému pořádku zařazena s účinností od 1. července 2017 a jejímž cílem je ochrana a zájem na udržení vážnosti a autority úředních osob. Jeden z důvodů pro zakotvení této skutkové podstaty k přestupkům proti veřejnému pořádku vyplývá z důvodové zprávy, která k tomuto uvádí: *„Úřední osoby jsou v intenzivním styku s občany, mnohdy i problematického chování, a čelí často urážkám či napadání z jejich strany, bez odpovídající zákonné ochrany. Nová*

⁹⁵ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1015 s.
K problematice kvalifikované výzvy více v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. srpna 2015, č.j. 58 A 60/2013-21.

⁹⁶ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017, 754 s.

skutková podstata bude dále směřovat, např. i na dosud obtížně řešitelné jednání některých řidičů, kteří za účelem zdržení úředních úkonů (či jako prostředek pomsty úřední osobě) nepravdivě obviní úředníka či policistu z ovlivnění alkoholem či jiného závadného jednání, aby se vyhnuli kontrole, jinému úkonu či pouze obstruovali.⁹⁷

Touto novou skutkovou podstatou si zákonodárce klade za cíl udržet vážnost a autoritu úředních osob. Nejvyšší správní soud se ve svém rozsudku ze dne 19. ledna 2005, č.j. 3 Ads 57/2003-79 vyjádřil ohledně míry autority a tolerance takto: „*institucím a orgánům, jež reprezentují veřejnou moc státu a v důsledku toho jsou nositeli rozhodnutí, jež občané napadají, přísluší vždy větší dávka tolerance, velkorysosti a nadhledu, než je tomu u jednotlivých občanů.*“⁹⁸ Autorka s tímto závěrem nemůže souhlasit, neshledává žádný relevantní důvod k tomu, aby úřední osoby musely při výkonu své pravomoci snášet ze strany veřejnosti invektivy a novou skutkovou podstatu přestupku vnímá pro praxi jako žádoucí.⁹⁹

Individuálním objektem této nové skutkové podstaty je hladký výkon veřejné moci, nikoli osobnost úřední osoby. Skutková podstata znevážení postavení úřední osoby je speciální vůči přestupku ublížení na cti, kdy je rozdíl v objektu přestupku. Individuálním objektem přestupku ublížení na cti je osobnost člověka a nikoli řádný výkon veřejné moci, jako je tomu u rozebíraného přestupku.¹⁰⁰

Objektivní stránka tohoto přestupku spočívá v tom, že pachatel zneváží úřední osobu při výkonu její pravomoci. Za znevažující jednání lze obecně považovat takové jednání, které je v rozporu s obecně uznávanými zásadami slušnosti.¹⁰¹ Jak si lze povšimnout, zákon neobsahuje ani demonstrativní výčet forem jednání, kterými by docházelo k takové dehonestaci, kterými by byla naplněna skutková podstata tohoto přestupku. Tento prostor přenechává judikatuře.

Subjektem neboli pachatelem může být pouze deliktně odpovědná fyzická osoba. K naplnění subjektivní stránky je zapotřebí nedbalostní forma zavinění, přičemž z logiky věci si lze jen stěží představit situaci, kdy by byl přestupek spáchán ve formě nevědomé nedbalosti.¹⁰²

⁹⁷ Důvodová zpráva k zákonu č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.

⁹⁸ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. ledna 2005, č.j. 3 Ads 57/2003-79. Obdobně také nález Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2000, sp. zn. I. ÚS 211/99.

⁹⁹ Ohledně četnosti ukládání tohoto správního trestu viz. <https://pravnikradce.ihned.cz/c1-66091120-pokut-za-urazeni-uredniku-a-policistu-padlo-uz-pres-450-jen-v-unoru-temer-stovka>

¹⁰⁰ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích*. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 99-100.

¹⁰¹ VŠETIČKA, Pavel. *Nový přestupek znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci*. Časopis pro právní vědu a praxi, XXV, 2/2017: s. 291; dostupné na: <https://doi.org/10.5817/CPVP2017-2-7>

¹⁰² JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1018 s.

S uvedenou skutkovou podstatou přestupku proti veřejnému pořádku částečně korespondují skutkové podstaty upravené v hlavě desáté dílu prvním TZ. Určitou podobnost rozebíraného přestupku lze spatřovat v trestném činu dle § 323 TZ, kdy pachatel užije násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci orgánu státní správy, územní samosprávy, soudu nebo jiného orgánu veřejné moci. Objektem výše zmíněného trestného činu a rozebíraného přestupku je zájem na nerušeném výkonu veřejné moci. Z hlediska subjektivní stránky se u trestného činu požaduje úmysl, kdežto u přestupku proti veřejnému pořádku se vyžaduje nedbalostní forma zavinění. Za násilí se považuje použití fyzické síly k působení na vůli člověka s cílem překonat kladený odpor, očekávaný odpor anebo mu zamezit.¹⁰³ Škála jednání, jíž může dojít k znevažení úřední osoby je poměrně široká, zákonodárce nevymezuje takový výčet jednání a dle Jana Strakoše může spočívat i v tzv. brachiální agresi (odstrčení, úchop za oděv), kdy jednání pachatele nebude dosahovat takové intenzity a společenské škodlivosti a dané jednání nebude možné kvalifikovat jako trestný čin. Autorka práce má za to, že tato nová skutková podstata přestupku proti veřejnému pořádku bude naplněna v případě, že úřední osoba neutrpí žádné zranění a zároveň takové jednání nebude dosahovat intenzity trestného činu, ale na druhou stranu toto jednání bude výrazně narušovat výkon veřejné správy. Dalším korespondujícím trestným činem je trestný čin dle § 326 TZ, kdy pachatel jinému vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby, nebo pro výkon pravomoci úřední osoby. Co se týče formální stránky, vykazuje stejné znaky skutkové podstaty, jako jedna z forem jednání, které mohou naplňovat skutkovou podstatu přestupku „znevažení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci“, kdy rozdíl spočívá v míře společenské škodlivosti takového jednání.

Nová skutková podstata byla předmětem mnoha diskuzí a například politická strana TOP09 se zasazovala o její zrušení s odůvodněním, že se jedná o nadměrný zásah do rovnosti občanů.¹⁰⁴ Autorka má za to, že je zcela legitimní skrze tuto skutkovou podstatu chránit hladký výkon veřejné správy.

3.3 Maření vykázaní ze společného obydlí

Přestupek představující skutkovou podstatu maření vykázaní ze společného obydlí je upraven v § 5 odst. 1 písm. c) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

¹⁰³ JUDr. Stanislav Rizman in ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II. §140 až 421. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 3114.

¹⁰⁴<https://eurozpravy.cz/domaci/politika/218141-urednici-jsou-vrchnost-pokuty-za-urazky-zustanou-rozhodla-vlada/>

*„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
c) maří vykazání ze společného obydlí provedené podle zákona o Policii České republiky nebo rozhodnutí soudu o předběžném opatření ve věci ochrany proti domácímu násilí podle zákona o zvláštních řízeních soudních.“*

Výše zmíněná skutková podstata je obsažena v zákoně relativně krátce, a to novelou uskutečněnou zákonem č. 204/2015 Sb., který nabyl účinnosti 1. října 2016. Touto novelou si zákonodárce kladl za cíl vyplnit mezeru v právní úpravě spočívající ve skutečnosti, že do přijetí této novely neexistoval k trestnému činu maření vykazání dle § 337 odst. 2 TZ korespondující správní delikt.

Individuálním objektem je zájem na řádném výkonu Policie ČR a zájem na řádném výkonu rozhodnutí soudů o předběžném opatření ve věci ochrany domácího násilí dle z. č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „ZŘS“).

Podle ZPČR platí, že fyzická osoba může být vykázána z bytu nebo domu společně obývaného s ohroženou osobou, jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí, pokud na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, lze důvodně předpokládat, že se tato osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti.¹⁰⁵ Vykázaná osoba je pak povinna dle § 45 ZPČR opustit neprodleně prostor vymezený policistou v potvrzení o vykázání, zdržet se vstupu do tohoto prostoru, zdržet se styku nebo navazování kontaktu s ohroženou osobou a vydat policistovi na jeho výzvu všechny klíče od společného obydlí, které drží.

Tato skutková podstata rovněž dopadá na situace, kdy soud uloží předběžné opatření dle ZŘS, ve kterém uloží odpůrci předběžným opatřením povinnost, aby opustil společné obydlí, jakož i jeho bezprostřední okolí, nezdržoval se ve společném obydlí nebo do něj vstupoval, nevstupoval do bezprostředního okolí společného obydlí nebo navrhovatele a nezdržoval se tam, nesetkával se s navrhovatelem, nebo se zdržel nežádoucího sledování a obtěžování navrhovatele jakýmkoliv způsobem.¹⁰⁶

¹⁰⁵ § 44 odst. 1 ZPČR.

¹⁰⁶ § 405 odst. 1 ZŘS.

Objektivní stránkou tohoto přestupku je maření policejního nebo soudního vykázání ze společného obydlí. Mařením se rozumí takové jednání (a to i pasivní), jehož důsledkem je, že vykázání nelze vykonat.¹⁰⁷

Jak bylo již výše nastíněno, rozebíraný přestupek je korespondujícím deliktem k trestnému činu maření vykázání dle § 337 odst. 2 TZ, a proto je vhodné se zamyslet nad jejich komparací. Podle § 337 odst. 2 TZ se trestného činu dopustil ten, kdo se dopustí závažného nebo opakovaného jednání, aby zmařil vykázání provedené podle jiného právního předpisu nebo rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj nebo povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním.

Diferenčním znakem mezi výše zmíněným trestným činem a posuzovaným přestupkem je skutečnost, že k naplnění skutkové podstaty trestného činu je zapotřebí, aby se pachatel úmyslně dopustil závažného nebo opakovaného jednání a aby zmařil vykázání nebo předběžné opatření soudu. Závažné jednání je takové intenzivnější jednání, které může u ohrožené osoby vyvolat obavu o zdraví, život, svobodu či lidskou důstojnost.¹⁰⁸

Dle důvodové zprávy k zákonu č. 204/2015 Sb. se opakovaným jednáním rozumí jednání, ke kterému došlo alespoň podruhé, nemusí se však jednat o totožná jednání, a nemusí jít o závažný útok.¹⁰⁹

Subjektem tohoto přestupku je pouze fyzická osoba, které se vykázání přímo týká a k naplnění subjektivní stránky postačuje nedbalostní zavinění, i když z logiky věci lze usoudit, že v drtivé většině případů bude pravděpodobnější formou zavinění úmysl.

3.4 Porušení nočního klidu

Přestupek představující skutkovou podstatu rušení nočního klidu je upraven v § 5 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

d) poruší noční klid.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) poruší noční klid.

¹⁰⁷ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích*. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s.106.

¹⁰⁸ JUDr. Stanislav Rizman in ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II. §140 až 421. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 3195.

¹⁰⁹ Důvodová zpráva k zákonu č. 204/2015 Sb.

(6) Dobou nočního klidu se rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.“

Tento přestupek byl původně upraven v § 47 odst. 1 písm. c) ZOP a pachateli tohoto přestupku za minulé právní úpravy mohly být pouze fyzické osoby. Jak bylo již v kapitole 1.4.2 zmíněno, nově se pachatelem přestupků mohou stát také fyzické osoby podnikající a právnické osoby a skutková podstata rušení nočního klidu o těchto pachatelích v § 5 odst. 2 písm. a) ZNP přímo pojednává.

Pojem noční klid není legálně nijak vymezen, nicméně lze obecně říci, že se jedná o pokojný stav na určitém místě ve vymezenou dobu, na jehož zachování má společnost zájem za účelem spořádaného a poklidného soužití.¹¹⁰ Dle Nejvyššího správního soudu: „*Za rušení nočního klidu jsou považovány např. hlasité hlasové projevy či hlasitá reprodukováná či živá hudba, tzn. projevy, které jsou v době nočního klidu způsobilé porušit nebo ohrozit občanské soužití a veřejný pořádek.*“¹¹¹ Jediné co zákon v souvislosti s regulací nočního klidu specifikuje, je doba nočního klidu, v minulosti nazývána též jako policejní hodina. Zákon v § 5 odst. 6 ZNP vymezuje, že dobou nočního klidu se rozumí doba od 22 hodin večer do 6 hodin ráno následujícího dne, přičemž obec si může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována.¹¹²

Noční klid může být porušován třeba světelnými efekty, zápachem, ale nejčastěji dojde k jeho rušení právě hlukem. K jeho prokazování rušení nočního klidu dochází skrze svědectví svědků, strážníků či policistů a podrobněji se k tomuto vyjádřil Městský soud v Praze: „*Přesné měření hluku, způsobeného nestandardním a nahodilým jednáním fyzické osoby rušící noční klid, je zpravidla objektivně i metodologicky zcela nemožné. V případě rušení nočního klidu se měření intenzity hluku neprovádí. Jeho přiměřenost nebo*

¹¹⁰ STRAKOŠ, Jan. Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, 107 s.

¹¹¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016, č.j. 5 As 1 /2016 - 51.

¹¹² Ohledně výjimečných případů se vyjádřil Ústavní soud ve svém Nálezu ze dne 7. června 2016, Pl. ÚS 4/16: „*Výjimečné případy, kdy se doba nočního klidu stanoví jako kratší nebo žádná, je proto třeba vymezit natolik určitě, aby lidé žijící v obci mohli počet a rozložení potenciálně probdělých nocí v roce předvídat. Takovéto dny je pak třeba vymezit buď konkrétním datem (například 1. 1.), datovatelným obdobím (například velikonoční svátky) či událostí, jejíž datum je vzhledem k místním tradicím předvídatelné.*“

Na území Statutárního města Ostravy byly obecně závaznou vyhláškou č. 1/2020 ze dne 29. 1. 2020 vymezeny kulturní akce, při jejichž konání je doba nočního klidu vymezena dobou kratší. Jedná se o např. o akce jako Colours of Ostrava, Beats for Love, Majáles Ostrava, Létofest, Ostrava v plamenech. Dostupné na: <https://www.ostrava.cz/cs/urad/pravni-predpisy/prilohy-vyhlassek/ozv-c-1-2020-ve-formatu-pdf>

nepřiměřenost posuzuje správní orgán sám na základě získaných podkladů (například na základě svědectví zakročujících strážníků, policistů nebo dalších svědků).“¹¹³

Objektivní stránka spočívá v tom, že pachatel poruší noční klid a tím zkrátí právo veřejnosti na nerušený odpočinek v době nočního klidu. Jak bylo již výše zmíněno, nejčastějším projevem rušení nočního klidu je hluk. Hluk je legálně definován v § 30 odst. 2 z. č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. O přestupek rušení nočního klidu půjde v případech, bude-li hluk netechnického původu, tzn. bude vyvolán hlasovými projevy fyzických osob, případně zvířaty této osoby. O přestupek naopak nepůjde, pokud hluk bude způsoben běžným užíváním bytu (hra na hudební nástroj, manipulace s předměty) a v případě, že bude technického charakteru.¹¹⁴ Typicky se bude jednat o hluk z průmyslu, dopravy, z produkcí hudby, z živnostenské malovýroby, který je kontrolován dle zákona o ochraně veřejného zdraví.

Jako korespondující delikt lze zvažovat trestný čin výtržnictví dle § 358 TZ. K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek bude postačovat nedbalost nevědomá.

3.5 Vzbuzení veřejného pohoršení

Přestupek představující skutkovou podstatu vzbuzení veřejného pohoršení je upraven v §5 odst. 1 písm. e) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

*„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
e) vzbudí veřejné pohoršení.“*

Objektem tohoto přestupku je ochrana veřejného pořádku spočívající v ochraně mravnosti. Pojem veřejné pohoršení je neurčitým právním pojmem a jeho výklad a obsah vymezuje sám správní orgán, jelikož nelze generalizovat kritéria použitelná pro všechny možné situace, které v praxi nastanou. Za jednání hodné vzbudit veřejné pohoršení se považují takové projevy jedince ve vnějším světě, které svým obsahem nebo formou porušují mravnost, nicméně nemůžou jimi být projevy patřící ke svobodě projevu jako je ironie, sarkasmus, vtip a výsměch.¹¹⁵

Klíčovým rozsudkem v této oblasti byl rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. února 2004, sp. zn. 2 As 69/2003, kdy se pachatel pohyboval na své zahradě oděn pouze

¹¹³ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. srpna 2013, č.j. 1 A 12/2012-34.

¹¹⁴ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2016, č.j. 6 As 44/2014-88.

¹¹⁵ Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. ledna 2009, čj. 52 Ca 53/2008 – 38.

v bederní roušce, což odůvodňoval zdravotními problémy. Jeho jednání pohoršovalo zvědavé sousedy tohoto pachatele. Tento rozsudek se k vyjádřil tak, že: „*veřejné sebeobnažování může být jistě pohoršující, je-li spojeno s kontextem sexuálním; může být rovněž pohoršující, pokud upozorňuje na nějakou tělesnou abnormalitu; či v některých dalších souvislostech včetně té, kdy je sebeobnažení motivováno právě snahou pohoršit (například manifestační sebeobnažení z recese, protestu či z důvodu sázky). Pokud ovšem k obnažení dochází bez těchto souvislostí a má spíše povahu nechtěného (neboť úmysl nebyl žalobci z důvodů uvedených výše nijak prokazován a on sám uváděl pohnutky zdravotní) důsledku nedostatečného oblečení, jako je tomu v tomto případě, je takové jednání jistě méně pohoršivé než například využívání výrazněji obnažených těl v některých reklamách či audiovizuálních dílech obecně, v rámci různých happeningů a manifestací či na nudistických plážích mnohdy pozorovatelných z veřejných prostranství, a tedy také veřejně přístupných zrakem.*“¹¹⁶

Výše citovaným rozsudkem bylo dovozeno, že k tomu aby byla naplněna objektivní stránka je zapotřebí splnění tří základních znaků: 1.) jednání musí být spácháno veřejně a na místě veřejně přístupném 2.) jednání musí subjektivně pohoršovat dotčené osoby 3.) jednání musí být v rozporu s tím obsahem mravnosti, na němž se společnost shoduje.¹¹⁷

K naplnění prvního kritéria dojdeme analogií ustanovení §117 písm. b) TZ. Zmíněné ustanovení stanoví, že čin je spáchán veřejně, jestliže k němu dojde nejméně před třemi osobami současně přítomnými. Ohledně místa veřejnosti přístupném se vyjadřuje odborná literatura následovně: „*každé místo, kam má přístup široký okruh lidí individuálně neurčených a kde se také zpravidla více lidí zdržuje, takže hrubá neslušnost nebo výtržnost by mohla být postřehnutá více lidmi, i když tam v době činu nejsou. Takové místo však nemusí být přístupné bez omezení komukoliv a kdykoliv, nýbrž postačí, že je přístupné jen některým osobám určeným.*“¹¹⁸ Druhým znakem je fakt, že se jednáním pachatele cítí přítomné osoby subjektivně pohoršeny. Zde je nutné podotknout, že pouhé tvrzení oznamovatelů přestupku o tom, že byli subjektivně pohoršeni, neobstojí, musí zde existovat i objektivní důvody k pohoršení. Správní orgán musí zkoumat, kdo je adresátem projevu pachatele (zde je brán zřetel na věk, rozumovou a mravní vyspělost adresáta - jinak vnímá pohoršující skutečnosti matka vedoucí dítě a jinak skupina dospělých lidí) a také zda oznámení údajně pohoršených osob bylo zapříčiněno tím, že byli pohoršeni pachatelovým jednáním, a byl tedy splněn tento

¹¹⁶ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. února 2004, sp. zn. 2 As 69/2003.

¹¹⁷ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. února 2004, sp. zn. 2 As 69/2003.

¹¹⁸ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. září 2006, sp. zn. 8 Tdo 1131/2006.

druhý znak přestupku; nebo se jedná o snahu pachateli přestupku uškodit.¹¹⁹ Posledním znakem je skutečnost, že dané jednání je pohledem současné společnosti v rozporu se společenským konsenzem mravních zvyklostí. Zkoumání třetího z uvedených kritérií bude v rámci praxe nejobtížnější. K tomuto se vyjadřuje Nejvyšší správní soud následovně *„Nejsložitější otázkou pak jistě je, zda byl v posuzovaném případě naplněn znak třetí, jež správní orgán prvního stupně označoval jako rozpor s obecně uznávanými ustálenými mravními zvyklostmi a stěžovatel poté jako ‚objektivní pohoršlivost‘. Kromě pocitu mravnosti jako vnitřní záležitosti každého člena společnosti totiž jistě existuje jistý obsah pravidel, na němž se v daném místě a čase shodne společnost jako celek, byť obvykle ne všemi svými členy, ale relevantní většinou. Na tato pravidla je v českém právu odkazováno častěji, ať už jsou označována jako mravnost či dobré mravy.“*¹²⁰

Autorka této práce by chtěla v souvislosti s rozebíranou skutkovou podstatou přestupku proti veřejnému pořádku upozornit na kontroverzní kampaň spolku Stop genocidě. Spolek vystavil panely s fotografiemi vražd, mrtvol a potratů v blízkosti gymnázií s cílem upozornit na problematiku potratů. Fotografiemi chtěl spolek upozornit na to, že interrupce je svým způsobem násilné usmrcování lidí, které zmíněnými fotografiemi porovnával se zločiny proti lidskosti. Správními orgány byl tento drastický způsob kvalifikován jako přestupek proti veřejnému pořádku. Ač by se mohl zdát závěr správního orgánu správný, je nutné se zamyslet nad potřebou seznamovat veřejnost s realitou potratů. Veřejné zobrazení potratů podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2012, č. j. 7 As 48 2012 – 14, není přestupkem i přes skutečnost, že je uskutečňován projevem, jehož intenzita, forma a obsah vzbuzuje pozornost jiných lidí. Dle názoru Nejvyššího správního soudu má každý právo užít k hlásání „legitimního názoru“ i takové velmi provokativní metody. S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud pravomocně rozhodl, že dané jednání nelze kvalifikovat jako přestupek proti veřejnému pořádku. Formou, jakou bylo na danou problematiku poukazováno, vnímá autorka práce jako velmi agresivní, nicméně musí podotknout, že v dnešním světě se společnost vlivem technologií setkává s takovým vyobrazením dnes a denně.

Pachatelem tohoto přestupku je pouze fyzická osoba, jestliže naplnila znaky přestupku svým zaviněným jednáním, kdy postačuje nedbalostní forma zavinění.¹²¹

¹¹⁹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. února 2004, spn. zn. 2 As 69/2003.

¹²⁰ Tamtéž.

¹²¹ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1025-1028 s.

Za korespondující delikt můžeme považovat trestný čin výtržnictví dle § 358 TZ. Rozdíl mezi přestupkem veřejného pohoršení a trestným činem výtržnictví spočívá v závažnosti jednání pachatele a jeho následku, jelikož při výtržnictví bývá také ohrožen i tzv. sekundární objekt trestného činu, kterým může být majetek, čest, důstojnost či zdraví.¹²² Co se týče zavinění, u výtržnictví je potřeba úmyslného zavinění, kdežto u přestupku postačuje pouze nedbalostní forma.¹²³

V případě naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu a dostatečné míry společenské škodlivosti, nelze uvažovat o aplikaci předmětného přestupku. Judikaturou bylo dovozeno, že v případě konfrontace dvou fyzických osob, které se vzájemně po poměrně krátkou dobu fyzicky a slovně napadají v restauraci nebo např. na diskotéce za přítomnosti jiných osob, aniž by tímto jednáním takové osoby uráželi či napadali, nelze podřadit pod trestný čin výtržnictví.¹²⁴

Autorka této práce poukazuje na ne příliš určitě definovatelnou hranici mezi trestným činem výtržnictví a přestupkem proti veřejnému pořádku a vyzdvihuje důležitost zjišťování dalších okolností.

3.6 Znečištění veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu, veřejně přístupného zařízení, zanedbání povinnosti úklidu veřejného prostranství

Přestupek představující výše zmíněnou skutkovou podstatu je upraven v § 5 odst. 1 písm. f), odst. 2. písm. b) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

f) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství.

(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

b) znečistí veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení anebo zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství.“

¹²² Bude se zkoumat osoba pachatele, jeho trestní minulost, způsob a míra výtržnosti, zohlední se také čas a místo spáchání takového činu.

¹²³ JUDr. Milada Šámalová in ŠÁMAL, Pavel. *Trestní zákoník: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 3324.

¹²⁴ Usnesení Nejvyššího soudu České socialistické republiky ze dne 7. 12. 1989, sp. zn. 6 Tz 37/89.

Objektem tohoto přestupku je zájem na dodržování čistoty na veřejných prostranstvích, objektech a veřejně prospěšných zařízeních. Tento zájem je vyjádřen slovy „zanedbá povinnost úklidu veřejného prostranství“, nicméně je zcela nutné si uvědomit, že tato povinnost musí být fyzické osobě uložena obecně závazným předpisem, typicky obecně závaznou vyhláškou.¹²⁵ V případě, že tomu tak není, lze považovat tuto skutkovou podstatu za obsoletní, jelikož žádný jiný předpis neukládá fyzickým osobám povinnost úklidu.¹²⁶

Legální definici pojmu veřejné prostranství nalezneme v zákoně o obcích.¹²⁷ Veřejným prostranstvím se rozumí: „*náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Za veřejné prostranství lze považovat každý prostor, který je přístupný všem bez omezení.*“¹²⁸ Ústavní soud je ohledně dovětky „a další prostory přístupné bez omezení“ toho názoru, že se nejedná o jakékoliv prostory, tj. „jiné prostory“, ale že jde o prostranství, které má obdobný charakter jako náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň. Prostor, který splňuje tyto zákonné znaky veřejného prostranství je veřejným prostranstvím ex lege.¹²⁹

Naproti tomu definici veřejně přístupného objektu a veřejně prospěšného zařízení nikde v zákoně nenalezneme. Obecně přístupným objektem se myslí takový objekt, kde má přístup více lidí a kde se zpravidla více lidí zdržuje bez omezení či popř. s omezením daným provozní dobou. Může se jednat o veřejné knihovny, nádražní haly, muzea, plovárny, hřiště atd.¹³⁰ Za veřejně prospěšné zařízení se považuje takové zařízení, které slouží podle své povahy potřebám lidí. Může se tedy jednat např. o zábradlí, pouliční lampy atd. Za použití analogie § 132 TZ lze pod veřejně prospěšné zařízení zařadit také obecně prospěšné zařízení taxativně v tomto ustanovení uvedené.

Objektivní stránka spočívá v znečištění veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu či zařízení, a nebo v zanedbání povinnosti úklidu veřejného prostranství. Tohoto přestupku se může dopustit fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba. U fyzické osoby postačuje zavinění z nedbalosti.

¹²⁵ Nejčastěji půjde o povinnost úklidu zvířecích exkrementů, která je v případě města Horní Bříza upravena v obecně závazné vyhlášce č. 1/2017, konkrétně v čl. 5. Dostupné na: https://www.hornibriza.eu/e_download.php?file=data/editor/226cs_7.pdf&original=OZV+č.+1+2017.pdf

¹²⁶ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 116.

¹²⁷ KOPECKÝ, Martin a kol. *Zákon o obcích. Komentář*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, s. 82-84.

¹²⁸ §34 zák. 128/2000 Sb., o obcích.

¹²⁹ Případně také Nález Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 21/02.

¹³⁰ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, 115 s.

Jako korespondující delikt lze uvést § 42a odst. 1 písm. g), § 42b odst. 1 písm. g) z. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Obě ustanovení dopadají na znečištění dálnice nebo silnice, které je trestáno zvláštním zákonem, proto je zcela vyloučena možnost takové jednání trestat jako přestupek proti veřejnému pořádku.

3.7 Poškození nebo neoprávněné zabránění veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení

Přestupek představující výše zmíněnou skutkovou podstatu je upraven v § 5 odst. 1 písm. g), odst. 2. písm. c) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

*„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
g) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů.*

*(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
c) poškodí nebo neoprávněně zabere veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení, jde-li o případy, které nelze postihnout podle jiných zákonů.“*

Objektem tohoto přestupku je zájem na nepoškození veřejných prostranství, veřejně přístupných objektů nebo veřejně prospěšných zařízení a zájem na jejich přístupnosti. K vymezení pojmů veřejné prostranství, veřejně přístupný objekt nebo veřejně prospěšné zařízení již bylo pojednáváno v předešlé kapitole u přestupku podle § 5 odst. 1 písm. f) a § 5 odst. 2 písm. b) ZNP.

Objektivní stránka je naplněna jednáním spočívající v poškození či neoprávněném zabránění veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení, pokud takové jednání nelze postihnout podle jiných zákonů.

Poškozením se rozumí stav snížení funkčnosti veřejného prostranství, veřejně přístupného objektu nebo veřejně prospěšného zařízení, přičemž nesmí dojít ke zničení předmětu útoku. Záborem se rozumí jednání, kterým někdo veřejné prostranství obsadí,

zmocní se ho a právě v situaci, kdy tak učiní neoprávněně, nastávají důsledky předvídané v § 5 odst. 1 písm. g) a § 5 odst. 2 písm. c) ZNP.¹³¹

Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že za neoprávněný zábor veřejného prostranství lze považovat také složení dříví na veřejném prostranství bez povolení¹³² nebo i odstavení vozidla mimo pozemní komunikaci.¹³³ Dalším typickým příkladem je situace, kdy pachatel umístí na veřejném prostranství v souvislosti např. s opravou nemovitosti stavební materiál nebo si na náměstí neoprávněně postaví stánek.¹³⁴ Pokud by ale tento stánek byl petiční, tak není potřeba povolení státního orgánu, jelikož výkon petičního práva je limitován dvěma podmínkami. Judikaturou¹³⁵ bylo dovozeno, že výkonem petičního práva nesmí dojít k omezení provozu motorových a jiných vozidel a rovněž nesmí dojít k rušení veřejného pořádku.¹³⁶

Jak již bylo uvedeno výše, těchto přestupků se může dopustit fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba. Fyzická osoba se tohoto přestupku dopustí, jestliže naplnila znaky přestupku svým zaviněným jednáním, postačí zavinění z nedbalosti.¹³⁷

Za korespondující delikt autorka této práce považuje trestný čin poškození a ohrožení obecně prospěšného zařízení dle § 276 TZ, poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení z nedbalosti dle § 277 TZ a dále poškození geodetického bodu dle § 278 TZ.

Rozdíl mezi zkoumaným přestupkem a trestným činem poškození obecně prospěšného zařízení spočívá v předmětu útoku, proti kterému směřuje pachatelovo jednání. U trestného činu spočívajícího v poškození obecně prospěšného zařízení je předmětem útoku obecně prospěšné zařízení definované v § 132 TZ, kdežto u zkoumaného přestupku je předmětem útoku podstatně širší, jelikož je jím veřejně prospěšné zařízení, tedy takové zařízení, které slouží veřejnosti. Soudní praxe dovodila, že pokud dojde k odtržení poštovní schránky, jakožto obecně prospěšného zařízení, a v jejím odhození z nástupiště do křoví za trať, dojde k bezprostřednímu ohrožení plynulosti provozu pošty.¹³⁸ Jednání pachatele je natolik škodlivé, že se bude jednat o trestný čin, jelikož odhozením schránky pachatel odstranil důležité

¹³¹ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 119 - 120.

¹³² Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2005, č.j. 5 As 49/2004.

¹³³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.11.2010, č.j. 2 As 49/2010 - 46.

¹³⁴ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, 119 - 121 s.

¹³⁵ Konkrétně tedy rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2015, č. j. 4 As 147/2015 – 46.

¹³⁶ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, 119-121 s.

¹³⁷ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1029-1031 s.

¹³⁸ Dle rozsudku Nejvyššího soudu České socialistické republiky ze dne 2. 12. 1986, sp. zn. 5 Tz 39/86.

zařízení zajišťující plynulý provoz pošty pro široký okruh občanů v jejím okolí. V případě, že by pachatel tuto schránku poškodil do té míry, aniž by tímto ohrozil provoz pošty, bude jeho jednání kvalifikováno jako přestupek. Nutno zdůraznit, že u přestupků dle § 276 TZ a § 278 TZ je rozdíl také ve formě zavinění, kdy u tohoto přestupku se vyžaduje pouze nedbalostní forma zavinění, kdežto u dvou zmíněných trestných činů je zapotřebí úmyslná forma zavinění. Rozdíl je také v subjektu, kdy v případě trestných činů může být pachatelem pouze fyzická osoba, kdežto u rozebíraného přestupku může být kromě fyzické osoby také fyzická osoba podnikající nebo právnická osoba.¹³⁹

3.8 Neoprávněná dispozice s turistickou značkou nebo jiným orientačním označením

Přestupek představující výše zmíněnou skutkovou podstatu je upraven v § 5 odst. 1 písm. h), odst. 2. písm. d) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

h) úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

d) úmyslně zničí, poškodí, znečistí nebo neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení.“

Objektem je zájem společnosti na neznehodnocování turistických značek a jiných orientačních označení. Za turistické značky nebo jiné orientační označení můžeme považovat takové věci, jejichž cílem je poskytnout informaci o turistickém, kulturním nebo komunálním cíli, zejména o informaci týkající se směru, vzdálenosti.¹⁴⁰ Nejedná se tedy o značky dopravní či značky, které značí ulice či čísla popisná.¹⁴¹

Objektivní stránku tohoto přestupku pachatel naplní, když zničí, poškodí, znečistí, neoprávněně odstraní, zamění, pozmění, zakryje nebo přemístí turistickou značku nebo jiné orientační označení. Výčet jednání nelze rozšiřovat, jelikož se jedná o taxativní výčet.

¹³⁹ JUDr. Milada Šámalová in ŠÁMAL, Pavel. *Trestní zákoník: komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012. s. 2805, s. 2816.

¹⁴⁰ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1031 s.

¹⁴¹ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 121-122.

Subjektem tohoto přestupku může být kdokoli, tj. osoba fyzická, právnická nebo také podnikající osoba fyzická.

Co se týče subjektivní stránky, tak se u pachatele fyzické osoby vyžaduje úmyslné zavinění. U podnikajících fyzických osob nebo právnických osob se zavinění nezkoumá.

Rozebíraný přestupek se oproti jiným skutkovým podstatám v mnohém liší. Jako jediný se nezapisuje do celostátní evidence přestupků, proto z něj není možné sledovat recidivu. Jak bylo v předchozím odstavci zmíněno, vyžaduje se zavinění ve formě úmyslu, což autorka této práce hodnotí jako zcela překvapivý krok zákonodárce. Český systém značení turistických tras je světovým unikátem a dá se považovat jako jeden z nejpropracovanějších v Evropě.¹⁴² Je tedy v zájmu celé společnosti, aby turistické značky nebyly poškozovány a v případě, že by k tomuto docházelo, aby byl pachatel náležitě potrestán. Autorka této práce proto hodnotí závěr zákonodárce neevidovat tyto přestupky v Registru jako ne příliš šťastný.

3.9 Porušení podmínek uložených na ochranu veřejného pořádku

Přestupek představující výše zmíněnou skutkovou podstatu je upraven v § 5 odst. 1 písm. i), odst. 2. písm. e) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

„(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

i) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

i) poruší podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních a jiných společenských akcí anebo v místech určených k rekreaci, turistice nebo pohřbívání.“

Objektem tohoto přestupku je zájem na dodržování podmínek uložených na ochranu veřejného pořádku při konání sportovních, kulturních, pietních akcí a jiných společenských akcí. Podmínkami se rozumí pravidla či pokyny pro konání konkrétní akce. V případě kulturních, sportovních a jiných společenských akcí vydává tyto pokyny nejčastěji obec formou obecně závazné vyhlášky, popř. můžou mít podobu zcela neformálních pokynů.

¹⁴² K tomuto více na: <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/1976920-ceske-turisticke-trasy-jsou-svetovy-unikat-chranit-je-mohl-samostatny-zakon>

V případě konání pietních akcí nebo v místech k tomu určených určují tyto pravidla provozní řády daného pohřebiště.¹⁴³

Objektivní stránka spočívá v porušení podmínky uložené na ochranu veřejného pořádku. Tento přestupek lze spáchat jak konáním, tak i opomenutím.

Subjektem neboli pachatelem může být kdokoliv, tj. fyzická osoba, právnická osoba či fyzická osoba podnikající.

Po subjektivní stránce postačí k naplnění skutkové podstaty u fyzických osob, jenž jsou pachateli nedbalostní formy zavinění. U právnických osob a fyzických osob podnikajících se zavinění nezkoumá.¹⁴⁴

3.10 Zakrytí obličeje způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím její identifikaci

Přestupek představující výše zmíněnou skutkovou podstatu je upraven v § 5 odst. 1 písm. j) ZNP. Konkrétní znění tohoto ustanovení je následující:

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

j) cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání má obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím její identifikaci.

Objektem této skutkové podstaty je zájem na ztotožňování osob, které narušují veřejný pořádek. Je poměrně dlouholetou tradicí, že na sportovní zápasy chodí fanoušci zahaleni kapucemi nebo týmovými atributy (šály, kukly atd.), které znemožňují identifikaci osob porušující veřejný pořádek. O přestupek se tedy nemůže jednat v případě, když si osoba jdoucí na stadion zahalí tvář z důvodu, že je jí chladno. Poměrně diskutovaným tématem je zahalování jako projev náboženského vyznání.¹⁴⁵ U tohoto přestupku je tedy kladen velký důraz na jeho materiální stránku, kterou musí správní orgán v každém jednotlivém případě zkoumat.

¹⁴³ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 123-125.

¹⁴⁴ JUDr. Bc. Pavel Vetešník in JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1031-1032 s.

¹⁴⁵ Přelomovým rozsudkem byl Rozsudek ESLP ze dne 1. července 2014 ve věci č. 43835/11 – S.A.S. proti Francii, kdy judikoval, že zákon zakazující zahalování tváří na veřejnosti není porušením práva na soukromý a rodinný život (čl.8 Úmluvy), neporušuje právo na svobodu víry, svědomí a náboženství (čl. 9) a ani zákaz diskriminace (čl. 14)

Objektivní stránka spočívá v zakrytí obličeje způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím identifikaci pachatele cestou na organizované sportovní utkání, v místě takové akce, či cestou zpět z utkání. Zákodárce zde užívá slovo „zakrytý“, což může evokovat myšlenku zakrytí oděvem, nicméně výkladem dojdeme k závěru, že pod tento způsob dopadá i případ maskování barvami, jelikož právě tímto způsobem také dochází k ztížení identifikace osoby.¹⁴⁶

Subjektem tohoto přestupku může být pouze fyzická osoba, která se zúčastní organizovaného sportovního utkání. Co se týče subjektivní stránky, bude postačovat zavinění ve formě nedbalosti. K odpovědnosti fyzické osoby za přestupek bude postačovat nedbalost nevědomá.¹⁴⁷

¹⁴⁶ STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, s. 126.

¹⁴⁷ KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017, 765 s.

4 Analýza rozhodnutí

Poslední kapitolu tvoří analýza 5 příkazů a 1 rozhodnutí, ve kterých byli pachatelé shledáni vinnými ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) ZNP. Autorka bude tato rozhodnutí a příkazy analyzovat z hmotněprávní stránky. Bude se zabývat zejména:

- jednáním, kterým byla dle názoru správního orgánu naplněna skutková podstata přestupku rušení nočního klidu,
- typem správního trestu, který byl pachateli uložen s ohledem na závažnost přestupku a jeho povahu,
- otázkou recidivy s ohledem na ukládání výše správního trestu, konkrétně pokuty.

4.1 Jednání naplňující skutkovou podstatu rušení nočního klidu

V první podkapitole bude autorka stručně charakterizovat jednání, kterým došlo k naplnění skutkové podstaty analyzovaného přestupku.

V případě příkazu vydaného Městským úřadem Nový Jičín ze dne 5. 9. 2018, který je součástí přílohy č. 1 (dále jen jako „Příkaz č. 1“) došlo ze strany pachatele - fyzické osoby k rušení nočního klidu hlasitým zpěvem a pískáním. Kvůli rušení nočního klidu hlasitou reprodukovanou hudbu, byla příkazem vydaným Statutárním městem Olomouc ze dne 2. 11. 2019 (dále též jako „Příkaz č. 2“) uznána vinnou právnická osoba, konkrétněji společnost s ručením omezeným. Totožným jednáním, tedy rušením nočního klidu hlasitou hudbou byla příkazem Městského úřadu Nový Jičín ze dne 15. 1. 2020 (dále jen jako „Příkaz č. 3“) a příkazem Statutárního města Ostrava, Úřadu městského obvodu Ostrava - Jih (dále také jako „Příkaz č. 4“) shledána vina fyzické osoby. Hluk způsobený hlasitou hádkou dvou osob byl řešen příkazem Městského úřadu Kopřivnice ze dne 18. 1. 2019 (dále jen „Příkaz č. 5“). Posledním ze zkoumaných rozhodnutí je rozhodnutí Statutárního města Olomouce ze dne 2. 9. 2019 (dále jen jako „Rozhodnutí“). V předmětné věci se dopustili 3 podnikající fyzické osoby přestupku rušení nočního klidu tím, že při stavebních pracích použili stroje na leštění betonu, které vydávaly hluk.

Z poskytnutých rozhodnutí vyplývá, že jednání, kterým se pachatelé dopustili přestupku rušení nočního klidu, spočívá v konání. Autorka má za to, že všechna jednání pachatelů dosahuje potřebné míry intenzity a naplňují tak skutkovou podstatu přestupku proti

veřejnému pořádku. Závažnost jednání správní orgán zohlednil při ukládání trestu a v případě uložení pokuty se tyto faktory promítnuly i v její výši.

4.2 Otázka recidivy

Tato podkapitola se bude zabývat opakovaným spácháním přestupku proti veřejnému pořádku. S recidivou se autorka této práce setkala u dvou příkazů, a to konkrétně u Příkazu č. 3 a Příkazu č. 4.

Dle odůvodnění v Příkazu č. 3 byla pachatelka dle rejstříku přestupků uznána vinnou ze spáchání totožného přestupku a pachatel, který byl uznán vinným příkazem č. 4, rušil noční klid v rozhodné době 12 měsíců před spácháním předmětného skutku hned dvakrát. Při komparaci těchto dvou příkazů je autorka toho názoru, že odůvodnění Příkazu č. 4 ve vztahu k recidivě je poměrně zdařilejší, k recidivě přihlédl jako k okolnosti přitěžující, což následně zohlednil také ve výši pokuty. V Příkazu č. 3, konkrétně v předposlední větě odůvodnění správní orgán argumentuje, že *nepovažuje za dostačující uložit obviněné správní trest napomenutí*, což z hmotněprávního hlediska není možné s ohledem na § 5 odst. 4 ZNP. Zákon výslovně stanoví, že v případě recidivy, bude pachateli obligatorně uložena pokuta. Autorka tedy nabývá dojmu, že správní orgán zde pochybil, když v odůvodnění příkazu zmínil možnost uložení napomenutí. Autorka také zastává názor, že by v odůvodnění rozhodnutí měl správní orgán konkretizovat předchozí jednání pachatele alespoň spisovou značkou nebo uvedením dne, kdy k předchozímu přestupku došlo. Poměrně nedostačující shledává autorka v tomhle směru odůvodnění Příkazu č. 4, kdy správní orgán pouze konstatoval, že došlo k recidivě.

4.3 Typy správních trestů

V první řadě je nutné si připomenout, že za přestupek proti veřejnému pořádku spočívající v porušení nočního klidu lze uložit napomenutí nebo pokutu do výše 10.000,- Kč. V případě recidivy dojde k obligatornímu uložení pokuty až do výše 15.000,- Kč. Za zkoumaný přestupek bylo z celkového počtu 5 analyzovaných příkazů a 1 rozhodnutí uloženo 5 pokut a 1 napomenutí.

Za Příkaz č. 3 byla uložena pokuta ve výši 2.000,- Kč a za Příkaz č. 4. pokuta ve výši 3.000,- Kč. V předchozí podkapitole bylo již zmíněno, že pachatelé byli v obou případech recidivisté, tudíž jim pokuta musela být obligatorně uložena. Cílem této práce není zhodnocení toho, zda je výše pokuty adekvátní. Autorka by se na tomto místě chtěla zamyslet,

zda správní orgán vzal v úvahu všechny relevantní skutečnosti a výši pokuty řádně odůvodnil. Zkoumaná rozhodnutí byla vydána rozdílnými správními orgány, tudíž lze očekávat, že odůvodnění budou rozdílná. Autorka obě odůvodnění příkazu vnímá jako zcela dostačující a domnívá se, že oba správní orgány vylíčily skutkový stav, na který pak aplikovaly právní normu. Úřad městského obvodu Ostrava - Jih uložil fyzické osobě o 1.000,- Kč vyšší pokutu než uložil za totožné jednání Městský úřad Nový Jičín. Autorka si je vědoma skutečnosti, že výše pokuty je v zákonných intencích ponechána na úvaze správního orgánu, nicméně podotýká, že shledává spravedlivé uložit vyšší pokutu za Příkaz č. 4, jelikož se pachatel dopustil a byl uznán vinným z přestupku rušení nočního klidu celkem dvakrát, kdežto pachatelka, která byla uznána vinnou Příkazem č. 3 se dopustila recidivy pouze jednou. Z předmětného zkoumání tedy vyplynulo, že se výše pokuty odvíjí od četnosti spáchání přestupku proti veřejného pořádku.

Při komparaci Příkazu č. 1 vydaného Městským úřadem Nový Jičín a Příkazu č. 2 vydaného Statutárním městem Olomouc si lze všimnout, že je zde rozdíl v subjektech přestupku. V případě prvním jím je fyzická osoba, kdežto v případě druhém se jedná o právnickou osobu - společnost s ručením omezeným. Autorka by chtěla podotknout, že zákon v § 5 odst. 3 ZNP nerozlišuje výši pokuty s ohledem na subjekt přestupku, tzn. pokutu do výše 10.000,- Kč lze uložit jak fyzické osobě, fyzické osobě podnikající, tak i právnické osobě. Právnická osoba rušila noční klid reprodukovanou hudbou z důvodu konání svatební hostiny, kdežto fyzická osoba se dopustila zkoumaného přestupku hlasitým zpěvem a pískáním. Je důležité zmínit, že k takovému jednání došlo ze stran subjektů opakovaně, jelikož v obou případech byl subjekt přestupku upozorněn policejní hlídkou na povinnost dodržovat noční klid. V Příkaze č. 2 správní orgán považoval takovou skutečnost za přitěžující okolnost dle § 40 písm. c) ZOPŘ, uložil pokutu ve výši 3.000,- Kč, nicméně v druhém případě tuto skutečnost nijak nerefletoval a uložil správní trest napomenutí. Autorka má za to, že výše pokuty má působit na pachatele jak preventivně tak represivně. Správní orgán vzal v úvahu fakt, že pachatelem je právnická osoba,¹⁴⁸ která pořádá ve svých objektech oslavy a svatby, tudíž je v zájmu celé společnosti aby podobným jednáním ze strany pachatele nedocházelo takovým společensky škodlivým činům nicméně má za to, že výše pokuty nebyla v tomto případě dostatečně odůvodněna. V odůvodnění příkazu č. 5 správní orgán definuje obecně pojem přestupek, definuje porušení nočního klidu a vztahuje jej na skutkový stav, za který byla pachateli uložena pokuta ve výši 500,- Kč. Posledním

¹⁴⁸ A jak si lze správně všimnout správní orgán se v tomto případě nezabýval otázkou zavinění.

zkoumaným rozhodnutím je Rozhodnutí č. 1, ve kterém byli uznáni vinnými 3 fyzické osoby podnikající, které rušili noční klid hlukem z leštících strojů. Pachatelé, kteří se tohoto přestupku dopustili ve spolupachatelství, byli povinni uhradit pokutu ve výši 500,- Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč. Správní orgán zde dostatečně popsal skutkový stav, provedl důkazy, zohlednil skutečnost, že pachatelé nemají záznam v evidenci přestupků, se správním orgánem řádně spolupracovali a s ohledem na neodkladnost prováděné práce rozhodl o uložení pokuty při dolní hranici zákonné sazby. S tímto závěrem se autorka této práce plně ztotožňuje.

4.4 Shrnutí analýzy

Autorce bylo poskytnuto 6 rozhodnutí od 4 rozdílných správních orgánů, kdy pachateli přestupku proti veřejnému pořádku byla jak fyzická osoba, tak fyzická osoba podnikající a také právnická osoba. Ve všech analyzovaných případech došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku proti veřejnému pořádku ve smyslu § 5 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm. a) ZNP. Z poskytnutých rozhodnutí je patrné, že obsah výrokové části všech rozhodnutí splňuje zákonem stanovené náležitosti.¹⁴⁹ Autorka hodnotí všechny zkoumané rozhodnutí včetně jejich odůvodnění jako zcela dostačující.

¹⁴⁹ §93 ZOPŘ.

Závěr

Přestupky proti veřejnému pořádku patří k hojně projednávaným přestupkům, a to nejen ve správních obvodech, ve kterém autorka této práce prováděla analýzu správních rozhodnutí, nýbrž i celorepublikově, což vyplývá z výkazu Ministerstva vnitra.¹⁵⁰ Tato diplomová práce nabízí ucelený pohled na hmotněprávní úpravu přestupků proti veřejnému pořádku.

V první kapitole se autorka této práce zabývala prameny právní úpravy na úseku přestupků proti veřejnému pořádku, ve které bylo dovozeno, že čl. 6 Úmluvy je aplikovatelný i na správní trestání a lze tedy shrnout, že pachatelé přestupků mají nárok na stejná práva jako pachatelé trestných činů. V souvislosti s konvergencí správního práva trestního s trestním právem bylo v první kapitole vymezeno dělicí kritérium přestupků a trestných činů. Tímto kritériem je míra společenské škodlivosti, podle které se dané jednání kvalifikuje jako trestný čin nebo přestupek. V závěru první kapitoly se autorka práce zaměřila na formální znaky přestupků proti veřejnému pořádku.

Druhá kapitola byla věnována hmotněprávním institutům, které jsou specifické pro přestupky proti veřejnému pořádku. Autorka si položila výzkumnou otázku, která se zabývala typy správních trestů a kladla za cíl si zodpovědět, zda katalog správních trestů, které lze uložit za přestupky proti veřejnému pořádku, je dostatečný. Správními tresty, které lze uložit za přestupky proti veřejnému pořádku, jsou napomenutí, pokuta a za účinnosti ZOP to byl také trest zákazu pobytu. I přes skutečnost že byl katalog správních trestů zúžen, vnímá autorka absenci trestu zákazu pobytu pozitivně vzhledem k pochybnostem o její efektivitě v praxi a ústavní konformitě. V této kapitole se autorka věnovala úvaze nad zavedením trestu obecně prospěšných prací v přestupkovém právu. Tento alternativní trest ukládaný výlučně v trestním řízení by se mohl jevit jako velmi efektivní způsob postihování nemajetných delikventů, u kterých dochází k problematickému a téměř nemožnému vymáhání pokut. Tato úvaha je čistě teoretická s ohledem na skutečnost, že zakotvení takového alternativního trestu ve správním trestání nelze reálně zvažovat, jelikož je v rozporu s ústavním pořádkem, konkrétně čl. 9 odst. 2 písm. a) LZPS. Autorka vyzdvihuje propracovanost právní úpravy, která oproti minulé právní úpravě spočívá ve vymezení pravidel výkonu trestu. Konkrétně u trestu napomenutí, kdy současná právní úprava definuje, jak má správní orgán postupovat při ukládání tohoto trestu a o čem konkrétně pachatele poučit. Co se týče zodpovězení první

¹⁵⁰ Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů za roky 2014, 2015 a období roku 2016, dostupný na: <https://www.mvcr.cz/clanek/poskytnuti-informaci-prehled-prestupku-vidovanych-v-cr-za-obdobi-2014-2016-a-to-ve-formatu-vykazu-mv-o-prestupcich-projednanych-organy-obci-a-kraju.aspx>

výzkumné otázky, má autorka za to, že katalog správních trestů je i přes absenci trestu zákazu pobytu dostatečný. Jakousi alternativou k zrušenému trestu zákazu pobytu by mohlo být vládním návrhem zákona č. 670/0¹⁵¹ zvažované posílení využitelnosti omezujícího opatření spočívající v zákazu navštěvovat místa, kde se konají sportovní akce. Vládní novela reflektuje skutečnost, že omezující opatření nejsou v současné době příliš funkční, jelikož jejich nedodržení není spojeno s trestním postihem. Z tohoto důvodu navrhuje zakotvit v trestním řádu skutkovou podstatu postihující jednání, kterým byl opakovaně nebo soustavně zmařen účel omezujícího opatření. Je důležité si uvědomit, že tato novela ještě nebyla legislativním procesem schválena, nicméně autorka věří v to, že se tomu tak stane a novela nabude účinnosti, čímž by dle jejího názoru došlo k jednoznačnému posílení využitelnosti omezujícího opatření. Následně se autorka zaměřila na způsob kontroly dodržování omezujícího opatření spočívající v zákazu vstupu na veřejně přístupné místo. Je toho názoru, že není v moci správního orgánu dostatečně efektivně kontrolovat dodržování omezujícího opatření a navrhuje, aby se na kontrole *de lege ferenda* podílela také Policie ČR nebo obecní police. Závěrem se věnovala recidivě a jejím vlivem na ukládání pokut a registru přestupků, který by jako neveřejný systém veřejné správy spuštěn 1. 10. 2016.

Ve třetí kapitole se autorka práce věnovala jednotlivým skutkovým podstatám přestupků proti veřejnému pořádku. Lze konstatovat, že správní trestání je úzce spjato s trestním právem a dá se říct, že se v něm správní trestání v mnohém inspirovalo. V rámci některých přestupků proti veřejnému pořádku došlo ke komparaci s trestnými činy. Obecně lze říci, že hranice mezi přestupkem a korespondujícím trestným činem je velmi tenká a bude záležet na každém individuálním případě a okolnostech tohoto případu. V této kapitole se autorka zabývala otázkou, zda je škála skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku dostačující k chránění veřejného pořádku. Obecně lze říci, že ZOPŘ převzal skutkové podstaty uvedené v § 47 ZOP kromě skutkové podstaty „*neoprávněné založení skládky*“ a nově se mezi přestupky proti veřejnému pořádku zařadil skutkovou podstatu přestupku postihující jednání, kterým došlo k znevážení postavení úřední osoby. Tato nová skutková podstata přestupku proti veřejnému pořádku s sebou přinesla i negativní reakce spočívající v obavě, že dojde k nadužívání či zneužívání této skutkové podstaty. Tuto obavu ale vyvrací

¹⁵¹ Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Dostupné na: <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=KORNBB6H2FMG>

fakt, že za období od 1.7. 2017 do 12. 3. 2018 je v evidenci 456 pokut a 29 napomenutí,¹⁵² což dle názoru autorky nenasvědčuje jejímu nadužívání. V současné době projednává Poslanecká sněmovna České republiky novelu zákona č. 670/0, která zakotvuje skutkovou podstatu postihující jednání, kdy fyzická osoba *vnese na organizované sportovní utkání pyrotechnický výrobek nebo v místě takového utkání, cestou na takové utkání anebo cestou zpět z takového utkání pyrotechnický výrobek použije*. Autorka je přesvědčena, že užití pyrotechniky patří k častým a zároveň rizikovým projevům sportovního fandění, které vážně ohrožují lidské zdraví a majetek, tudíž zakotvení této skutkové podstaty přestupku proti veřejnému pořádku vnímá autorka jako žádoucí.¹⁵³ Výše pokuty za tento přestupek se navrhuje od 10 000,- Kč do 50 000,- Kč, při opakovaném spáchání od 10 000,- Kč do 100 000,- Kč, což autorka považuje vzhledem k závažnosti přestupku jako zcela adekvátní. Autorka na druhou výzkumnou otázku odpovídá následovně. Po podrobném zkoumání jednotlivých skutkových podstat přestupků proti veřejnému pořádku a s ohledem na výše zmíněnou a připravovanou novelu, dospěla autorka k názoru, že škála skutkových podstat chránící veřejný pořádek je dostačující.

Poslední kapitola se zabývala analýzou přestupku proti veřejnému pořádku spočívající v porušení nočního klidu. Autorka provedenou analýzou dospěla k závěru, že postup a odůvodnění správních orgánů jsou vysoké úrovni. Závěrem by chtěla shrnout, že shledává hmotněprávní úpravu přestupků proti veřejnému pořádku jako velmi zdařilou.

¹⁵² WIRNITZER, Jan. *Pokut za urážení úředníků a policistů padlo už přes 450, jen v únoru téměř stovka*. 26. 3. 2018. Právní rádce. Dostupné na: <https://pravniciradce.ihned.cz/c1-66091120-pokut-za-urazeni-uredniku-a-policistu-padlo-uz-pres-450-jen-v-unoru-temer-stovka>

¹⁵³ Příkladem může být fotbalový zápas, při kterém došlo k vážnému zranění divačky způsobené vhozenou svítilnicí. Zdroj: <https://www.denik.cz/fotbal-prvni-liga/zapas-sparty-s-plzni-prerusila-pyrotechnika-policie-vyklidila-cely-sektor-hostu-20190309.html>

Seznam použité literatury

Monografie

1. FIALA, Zdeněk a kol. *Správní právo trestní*. Praha: Leges, 2017. 304 s.
2. FRUMAROVÁ, Kateřina a kolektiv: *Správní trestání*. Praha: Leges, 2017. 400 s.
3. HENDRYCH, Dušan a kol. *Správní právo. Obecná část*. 9. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016. 599 s.
4. KOPECKÝ, Martin. *Správní právo. Obecná část*. 1.vydání. Praha: C. H. Beck. 568 s.
5. MACEK, Pavel, HÁJEK, Vlamír. *Obecní policie II*. Praha: Policejní akademie ČR, 2003. 168 s.
6. MACEK, Pavel. a kol. *Pořádková činnost policie. Obecná část*. 2. vydání. Praha: Police History, 2008. 87 s.
7. MATES, Pavel a kol. *Základy správního práva trestního*. Praha: C. H. Beck, 2017, 239 s.
8. PRÁŠKOVÁ, Helena. *Nové přestupkové právo*. Praha: Leges, 2017, 448 s.
9. SLÁDEČEK, Vladimír. *Obecné správní právo*. 3. aktualizované a upravené vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2013, 500 s.

Komentářová literatura

1. BOHADLO, David a kol. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018. 700 s.
2. Důvodová zpráva k zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.
3. Důvodová zpráva k zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.
4. JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017. 1153 s.
5. KOPECKÝ, Martin a kol. *Zákon o obcích. Komentář*. 3. vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, 376s.

6. KUČEROVÁ, Helena, HORZINKOVÁ, Eva. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon o některých přestupcích s komentářem a judikaturou*. Praha: Leges, 2017. 864 s.
7. ONDRUŠOVÁ, Marta a kol. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Praktický komentář k zákonu č. 250/2016 Sb.* Praha: Leges, 2017, 776 s.
8. STRAKOŠ, Jan. *Zákon o některých přestupcích. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2018, 240 s.
9. ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní zákoník II. §140 až 421. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2150.
10. ŠTEINBACH, Miroslav a kol. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019 300 s.
11. WÁGNEROVÁ, Eliška a kol. *Listina základních práv a svobod. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2012, 931 s.

Odborné časopisy

1. MADLEŇÁKOVÁ, Lucia. *Probíhá v ČR řízení o uložení správních sankcí a jejich ukládání dle zásad Rady Evropy?* Správní právo. 2010, roč. XLIII, č. 2, s. 65-89.
2. MATES, Pavel, ŠEMIK, Karel. *Zákaz pobytu jako sankce za přešupek*. Trestněprávní revue, 2013, č. 3, s. 67.
3. MATES, Pavel, *Moderní obec*, září 1996, s. 41 dostupné na : https://energie21.cz/wp-content/uploads/pdf/moderni_obec/MO0996.pdf
4. LUKÁŠOVÁ, Marcela. *Trestání jako výsada trestního práva?* Trestněprávní revue. 2019, č. 5, s. 99.
5. STAŇKOVÁ, Kateřina, HENGALOVÁ, Michala. *Komplexní kodifikace správního práva trestního?* Právní rádce, 2017, roč. 24, č. 5, s. 59.
6. POTĚŠIL, Lukáš. *Nová právní úprava správního trestání*, část I. pravni prostor.cz, 4. prosince 2017.
7. Dostupné na: <https://www.pravni prostor.cz/clanky/spravni-pravo/nova-pravni-uprava-spravniho-trestani-cast-i>
8. POTĚŠIL, Lukáš. *Nová právní úprava správního trestání*, část II. pravni prostor.cz, 4. prosince 2017 Dostupné na: <https://www.pravni prostor.cz/clanky/spravni-pravo/nova-pravni-uprava-spravniho-trestani-cast-ii>

9. VŠETIČKA, Pavel. *Nový přešupek znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci*. Časopis pro právní vědu a praxi, XXV, 2/2017: 285–297.
Dostupné na: <https://doi.org/10.5817/CPVP2017-2-7>

Právní předpisy

1. usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky
2. sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209/1992. Sb., že dne 21. února 1991 byla v Madridu podepsána jménem České a Slovenské Federativní Republiky Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod ve znění protokolů č. 3, 5 a 8, sjednaná v Římě dne 4. listopadu 1950, a další smluvní dokumenty na tuto Úmluvu navazující, ve znění pozdějších předpisů
3. z. č. 251/2016 Sb., o některých přešupcích, ve znění pozdějších předpisů
4. z. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů
5. z. č. 183/2017 Sb., zákon kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přešupky a řízení o nich a zákona o některých přešupcích, ve znění pozdějších předpisů
6. z. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů
7. z. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
8. z. č. 273/2008 Sb., o policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů
9. z. č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů
10. ústavní zákon č. 1/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů
11. z. č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů
12. z. č. 200/1990 Sb., o přešupcích, ve znění pozdějších předpisů
13. z. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
14. z. č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů
15. z. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů
16. z. č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
17. z. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Soudní rozhodnutí

1. Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci „Öztürk proti Německu ze dne 21.2.1984
2. Nález Ústavního soudu ze dne 27. 6. 2001, sp. zn. Pl. ÚS 16/99
3. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 - 115
4. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č.j. 6 A 126/2002 – 27.
5. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 - 46
6. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2008, sp. zn. 7 Tdo 1529/2008
7. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2007 č.j. 2 As 78/2006-65
8. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2009, č.j. 9 As 50/2008 – 73
9. Nález Ústavního soudu - pléna ze dne 9. 3.2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02.
10. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2002, sp. zn. 3 Tdo 969/2002
11. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2005, č.j. 3 Ads 57/2003-79
12. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 3. 2003, sp. zn. 6 Tdo 220/2003
13. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 2006, sp. zn. 8 Tdo 1131/2006
14. Nález Ústavního soudu ze dne 3. 1. 2007, sp. zn. ÚS III. ÚS 480/2006
15. Nález Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2000, sp. zn. I. ÚS 211/99
16. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016, č.j. 5 As 1 /2016 - 51
17. Nález Ústavního soudu ze dne 7. 6. 2016, Pl. ÚS 4/16
18. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2012, č. j. 7 As 48 2012 - 14
19. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2013, č. j. 1 A 12/2012-34
20. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2016, č.j. 6 As 44/2014-88
21. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, sp. zn. 2 As 69/2003
22. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 1. 2009, č.j. 52 Ca 53/2008 - 38
23. Usnesení Nejvyššího soudu České socialistické republiky ze dne 7. 12. 1989, sp. zn. 6 Tz 37/89
24. Nález Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 21/02
25. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2005, č.j. 5 As 49/2004
26. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.11.2010, č.j. 2 As 49/2010 - 46
27. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2015, č. j. 4 As 147/2015 – 46
28. Rozsudek Nejvyššího soudu České socialistické republiky ze dne 2. 12. 1986, sp. zn. 5 Tz 39/86

29. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2015, č. j. 4 As 147/2015 - 46
30. Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva 1. července 2014 ve věci č. 43835/11 – S.A.S. proti Francii

Internetové stránky

1. CHAMRÁTOVÁ, Anna. *Veřejný ochránce práv jako připomínkové místo u reformy správního trestání*. pravni prostor.cz, 26. 6. 2017. Dostupné na <https://www.pravni prostor.cz/clanky/spravni-pravo/verejny-ochrance-prav-jako-pripominkove-misto-u-reformy-spravniho-trestani>
2. NEVRKLA, Ondřej. *Centrální evidence přestupků*. epravo.cz, 10. 11. 2015. Dostupné na <https://www.epravo.cz/top/clanky/centralni-evidence-prestupku-99548.html>
3. POTĚŠIL, Lukáš. *Nová právní úprava správního trestání*, část I. pravni prostor.cz, 4. 12. 2017. Dostupné na: <https://www.pravni prostor.cz/clanky/spravni-pravo/nova-pravni-uprava-spravniho-trestani-cast-i>
4. POTĚŠIL, Lukáš. *Nová právní úprava správního trestání*, část II. pravni prostor.cz, 4. 12. 2017. Dostupné na: <https://www.pravni prostor.cz/clanky/spravni-pravo/nova-pravni-uprava-spravniho-trestani-cast-ii>
5. POTMĚŠIL, Jan. *Odbor bezpečností politiky Ministerstva vnitra. Sankce zákazu pobytu*. 216 s. Dostupné na: <http://www.polac.cz/katedry/kvs/konfer/sborniky/potmesil.pdf>
6. VOTRUBA, Viktor. *Města žádají lepší vymahatelnost pokut za přestupky*. Dostupné na: <https://www.pmscr.cz/aktuality/mesta-zadaji-lepsi-vymahatelnost-pokut-za-prestupky-navrhuj-i-alternativni-tresty-pro-nemajetne>
7. VŠETIČKA, Pavel. *Nový přestupek znevážení postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci*. Časopis pro právní vědu a praxi, XXV, 2/2017: 285–297. Dostupné na: <https://doi.org/10.5817/CPVP2017-2-7>
8. WIRNITZER, Jan. *Pokut za urážení úředníků a policistů padlo už přes 450, jen v únoru téměř stovka*. 26. 3. 2018. Právní rádce. Dostupné na: <https://pravni radce.ihned.cz/c1-66091120-pokut-za-urazeni-uredniku-a-policistu-padlo-uz-pres-450-jen-v-unoru-temer-stovka>

Ostatní zdroje:

1. Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů za roky 2014, 2015 a období roku 2016, dostupný na: <https://www.mvcr.cz/clanek/poskytnuti-informaci-prehled-prestupku-evidovanych-v-cr-za-obdobi-2014-2016-a-to-ve-formatu-vykazu-mv-o-prestupcich-projednanych-organy-obci-a-kraju.aspx>
2. Důvodová zpráva k zákonu č. 251/2016 Sb. Dostupné na: <https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=2ahUKEwiHkY-DkcLlAhUPIlAKHXVICA4QFjAAegQIBBAC&url=https%3A%2F%2Fwww.psp.cz%2Fsqw%2Ftext%2Forig2.sqw%3Fidd%3D115250&usg=AOvVaw2FGyoADl7QyYEwwhnMi71O>
3. Důvodová zpráva k zákonu č. 250/2016 Sb. Dostupné na: <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=KORNBB6H2FMG>
4. Důvodová zpráva k zákonu č. 204/2015 Sb.
5. obecně závazné vyhlášce č. 1/2017, konkrétně v čl. 5. Dostupné na: https://www.hornibriza.eu/e_download.php?file=data/editor/226cs_7.pdf&original=OZV+č.+1+2017.pdf
6. Obecně závazná vyhláška Statutárního města Ostrava č. 1/2020 kterou se mění a doplňuje obecně závazná vyhláška města Ostravy č. 5/2017, o nočním klidu, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 3/2018 a obecně závazné vyhlášky č. 5/2019. Dostupné na: <https://www.ostrava.cz/cs/urad/pravni-predpisy/prilohy-vyhlasek/ozv-c-1-2020-ve-formatu-pdf>
7. Výkaz Ministerstva vnitra o přestupcích projednaných orgány obcí a krajů za roky 2014, 2015 a období roku 2016, dostupný na: <https://www.mvcr.cz/clanek/poskytnuti-informaci-prehled-prestupku-evidovanych-v-cr-za-obdobi-2014-2016-a-to-ve-formatu-vykazu-mv-o-prestupcich-projednanych-organy-obci-a-kraju.aspx>
8. <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/218141-urednici-jsou-vrchnost-pokuty-za-urazky-zustanou-rozhodla-vlada/>
9. <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/1976920-ceske-turisticke-trasy-jsou-svetovy-unikat-chranit-je-mohl-samostatny-zakon>

10. <https://www.denik.cz/fotbal-prvni-liga/zapas-sparty-s-plzni-prerusila-pyrotechnika-policie-vyklidila-cely-sektor-hostu-20190309.html>
11. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
Dostupné na: <https://apps.odok.cz/veklep-detail?pid=KORNBB6H2FMG>

Městský úřad Nový Jičín

Masarykovo náměstí 1/1
Odbor správních činností
Oddělení přestupkových agend
se sídlem Nový Jičín, Divadelní 8

NAŠE ZN.: OSČ/45215/2018 - PR 334/2018/PI
Čj. OSČ/60825/2018
VYŘIZUJE: Bc. Stanislav Palacký
TEL.: +420 556768328
FAX: +420 556 768 289
E-MAIL: spalacky@novyjicin-town.cz
DATUM: 05.09.2018

PŘÍKAZ

Městský úřad Nový Jičín, odbor správních činností, oddělení přestupkových agend, jako orgán příslušný k výkonu státní správy v přenesené působnosti dle ustanovení § 61 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a jako správní orgán věcně a místně příslušný podle § 60 odst. 1 a § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), vydává, jakožto první úkon v řízení, podle ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky a v souladu s ustanovením § 150 odst. 1 z.č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tento příkaz:

Miroslava K , nar.
trvale bytem Nový Jičín, ul.
(dále jen "obviněná")
je uznána vinnou

ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), kterého se dopustila tím, že dne 16.06.2018 v době od 22:00 hodin do 23:59 hodin v Novém Jičíně-Žilině na zahradě domu č. p. 181 při pořádání oslavy narozenin svého druha Tomáše , nar. 1968, hlasitým projevem rušila noční klid, přičemž tímto jednáním obtěžovala osobu žijící v sousedství Simonu , nar. 1989 (dále jen „oznamovatelka“), tedy z nedbalosti porušila noční klid.

Za uvedený přestupek se obviněné podle ust. § 5 odst. 3 písm. b) přestupkového zákona v příkazním řízení, jako formy zkráceného správního řízení, podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ukládá správní trest:

napomenutí.

Odůvodnění

Odboru správních činností, oddělení přestupkových agend Městského úřadu Nový Jičín, bylo dne 27.06.2018 orgánem Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, Územního odboru Nový Jičín, obvodní oddělení Nový Jičín doručeno oznámení o podezření z naplnění skutkové podstaty přestupku proti veřejnému pořádku ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) přestupkového zákona, kterého se měla obviněná dopustit jednáním uvedeným ve výrokové části tohoto příkazu.

Přestupku proti veřejnému pořádku ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) přestupkového zákona se dopustí ten, kdo poruší noční klid.

Na základě vyhodnocení zajištěných důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, má správní orgán za spolehlivě prokazané, že ke spáchání přestupku obviněnou došlo. Protiprávní jednání obviněné dokládá spisový materiál Policie ČR č.j. KRPT-142437/PŘ-2018-070414, přičemž skutková zjištění, založená zejména na svědecké výpovědi oznamovatelky a výsledku šetření policejního orgánu jsou zcela postačující k tomu, aby správní orgán vydal tento příkaz. Ze spisového materiálu vyplývá, že protiprávní jednání obviněné bylo zjištěno a zadokumentováno orgánem Policie ČR, obvodního oddělení Nový Jičín na základě šetření oznámení, které dne 16.06.2018 v 22:34 hodin učinila na linku 158 sousedka obviněné-oznamovatelka. Z její výpovědi bylo zjištěno, že ze zahrady obviněné se v době nočního klidu, tedy po 22 hodině, ozývá hlasitý zpěv, pískání a hluk vzniklý v důsledku hlasitého projevu osob, přičemž toto jednání ji ruší a neustává ani poté, co na tuto skutečnost obviněnou upozornila. Policejním orgánem po příjezdu na místo byla tato skutečnost potvrzena, přičemž obviněná k důvodům tohoto jednání uvedla, že pořádá oslavu druhových narozenin, že je slaví jednou za život a proto je zapotřebí je pořádně oslavit. Obviněná byla policejní hlídkou poučena o povinnosti dodržovat noční klid, tedy zamezit nadále jednání, které by mohlo svou intenzitou poškozovat zákonná práva jiných osob. Ačkoliv v tomto případě obviněná přislíbila účinnou nápravu, nestalo se tak a policie po 23 hodině téhož dne přijala opětovné oznámení ze strany oznamovatelky, že znovu dochází na stejném místě k rušení nočního klidu. I v tomto případě policisté po příjezdu na místo potvrdili slova oznamovatelky, tedy že ze zahrady domu obviněné se ozýval nadměrný hluk, mající způsobilost narušit veřejný pořádek a noční klid. I v tomto případě byla obviněná policejní hlídkou poučena o povinnosti dodržovat zákon, tedy v tomto případě zamezit rušení nočního klidu.

Správní orgán konstatuje, že ačkoliv u jednání fyzických osob se zpravidla nepoživuje hygienické měření hluku, které by samo o sobě mohlo zcela jednoznačně deklarovat skutečnost, zda se osoba svým jednáním dopustila porušení zákona či nikoliv, posuzuje se v takových případech zejména otázka, zda jednání fyzické osoby má znaky způsobilosti porušení veřejného pořádku. Je-li tedy jednání obviněné takové intenzity, že může v době nočního klidu rušit další osoby, tak

ačkoliv se jedná výlučně o jejich subjektivní vjem, správní orgán na základě svého uvážení bere takové jednání za způsobilé porušit veřejný pořádek a noční klid. V tomto konkrétním případě bylo prokázáno, že v přímé souvislosti s jednáním obviněné byl veřejný pořádek narušen, což z výsledku postupu orgánu Policie ČR a správního orgánu jednoznačně vyplynulo. Jednání obviněné tak v kontextu se všemi shora uvedenými důkazy považuje správní orgán za plně prokázané. Současně však správní orgán konstatuje, že ze spisového materiálu nikterak nevyplývá, jakou mírou intenzity došlo tímto jednáním k zásahu do osobních práv oznamovatelky, nicméně bylo prokázáno, že v důsledku jednání obviněné nemohla spát, tedy, že bylo v tomto případě narušeno zákonné právo na noční klid.

Při stanovení druhu a výměry správního trestu správní orgán zohlednil jednotlivé body ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. že bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění a k osobě pachatele. Obviněná z přestupku tento spáchala nedbalostním jednáním, kdy porušila zájem chráněný zákonem, tedy právo na ochranu zákonem stanovené doby nočního klidu. Míru zavinění správní orgán kvalifikuje jako nedbalost vědomou, neboť obviněná věděla, že svým jednáním může porušit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřeného důvodu spoléhala na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí. Pohnutkou obviněné se správní orgán nezabýval. O osobních poměrech obviněné není správnímu orgánu nic známo. Přitěžující ani polehčující okolnost v jednání obviněné správní orgán nezjistil. Správní orgán vyhodnotil jednání obviněné jako společensky škodlivé naplňující znaky skutkové podstaty přestupku proti veřejnému pořádku ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) přestupkového zákona, který je obecně ustanovením § 5 odst. 3 písm. b) přestupkového zákona vyjádřen správním trestem do výše 10 000 Kč. Správní orgán po zhodnocení všech skutkových okolností stanovil obviněné správní trest napomenutí, neboť má za to, že tato forma správního trestu je dostačující, odpovídá účelu sledovanému zákonem k dosažení individuální i generální prevence, a rovněž splní svůj výchovný účel. V tomto kontextu a z provedeného dokazování má správní orgán za to, že společenská škodlivost jednání obviněné je nízká, zásah do osobnostních práv druhé osoby minimální, obviněná navíc nebyla dosud pravomocně uznána vinnou ze spáchání přestupku obdobné povahy, tudíž je na ni ze strany správního orgánu nahlíženo jako na dosud bezúhonnou. Správní orgán v souladu s ust. § 45 zákona o odpovědnosti za přestupky obviněnou upozorňuje, že pokud se v budoucnu dopustí obdobného jednání, hrozí jí dle ust. § 5 odst. 4 písm. a) přestupkového zákona pokuta do 15 000 Kč a lze současně uložit omezující opatření. Ze všech shora uvedených důvodů správní orgán rozhodl tak, jak je ve výrokové části tohoto příkazu uvedeno.

Poučení

Podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu může obviněný proti tomuto příkazu **do 8 dnů** ode dne jeho oznámení podat **odpor** k Městskému úřadu v Novém Jičíně, odboru správních činností, oddělení přestupkových agend. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po oznámení příkazu.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Zpětvzetí odporu není přípustné.

Pokud po podání odporu bude vydáno rozhodnutí, kterým bude obviněný uznán vinným z přestupku, bude mu, kromě správního trestu dále podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, uložena též povinnost nahradit náklady řízení (stanovené vyhláškou

č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb.).

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Bc. Stanislav Palacký
oprávněná úřední osoba

Rozdělovník:
1. obviněná
2. spis

NAŠE ZN.: SMOI/Přest/R1840/2019/KF
Č.J.: Naši značku uvádějte při písemném styku.
SMOL/288810/2019/OSC/PREST/Fri
Počet stran 2
DATUM: 4.11.2019

ZFP Hotely, s.r.o.
17. listopadu 3112/12
690 02 Břeclav

PŘÍKAZ

Statutární město Olomouc, Komise pro projednávání přestupků, jako správní orgán příslušný podle § 61 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi statutárním městem Olomouc a obcí Hlubočky vydává podle § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů tento příkaz:

Hotely, s.r.o., IČO [REDAKCE]

(dále jen "obviněný") je

v i n e n,

že se dopustil přestupku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o některých přestupcích") tím, že:

dne 14.9.2019 v době od 22:00 do 23:45 hodin v areálu Hotelu [REDAKCE] v obci [REDAKCE] opakovaně rušil noční klid hlasitou reprodukovanou hudbou.
Tímto jeananim porušil noční klid.

Správní orgán obviněnému

u k l á d á

podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 5 odst. 3 písm. b) zákona o některých přestupcích **pokutu** ve výši **3000 Kč** (slovy tři tisíce korun) splatnou do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu

na pokladně Magistrátu města Olomouce nebo

na účet č. 19-1801731369/0800

variabilní symbol 221270

specifický symbol 184019

Odůvodnění:

Spisový materiál týkající se výše uvedeného přestupku byl Komisi pro projednávání přestupků (dále jen „komise“) postoupen Policií ČR, obvodním oddělením Velká Bystřice a jeho podstatou je jednání obviněného popsané ve výrokové části tohoto příkazu.

Z Úředního záznamu Policie ČR č.j. KRPM-110116-1/PŘ-2019-140520 ze dne 15.9.2019 vyplývá, že dne 14.9.2019 ve 22:27 hodin oznámil telefonicky na obvodní oddělení Policie ČR Velká Bystřice pan Jiří Frajtem, že v obci Hlubočky – Hrubá Voda čp. 59 dochází k rušení nočního klidu hlasitou hudbou. Na místo byla vyslána hlídka obvodního oddělení Policie ČR Velká Bystřice, která po příjezdu na místo zjistila, že hlasitá reprodukováná hudba vychází z areálu Hotelu A. Hlídka proto kontaktovala a následně ztotožnila zaměstnance uvedeného hotelu Tomase Janoši, který uvedl, že pracuje pro společnost Hotely, s.r.o. [redacted], která je vlastníkem Hotelu A. K hlasité hudbě uvedl, že toho dne, tj. 14.9.2019, se u nich pořádala oslava společně se svatební hostinou, kde je pouštěna ona hlasitá hudba. Pan Janoš byl hlídkou poučen, že je již po 22. hodině, kdy pouštěním hudby je rušen noční klid, uvedl, že reprodukovánou hudbu ztiší, aby již nikomu nevadila. Za přítomnosti hlídky ji ztišil na únosnou mez. Poté ve 23:12 hodin byla hlídka obvodního oddělení Policie ČR Velká Bystřice opětovně kontaktována panem Jiřím Frajtem, že hudba od Hotelu A je stále ruší. Hlídka Policie ČR na místě opět kontaktovala pana Janoši, kterému sdělila, že rušení nočního klidu reprodukovánou hudbou bude oznámeno Magistrátu města Olomouce. Následně došlo k úplnému vypnutí reprodukováné hudby.

Vzhledem k tomu, že je na základě spisového materiálu spáchání skutku prokázáno, bylo rozhodnuto nenařizovat ústní jednání, ale řešit věc formou příkazního řízení. Z předloženého spisového materiálu Policie ČR bylo zjištěno, že dne 14.9.2019 bylo Policii ČR opakovaně v době mezi 22:27 hodin a 23:12 hodin hlášeno rušení nočního hluku z areálu Hotelu A v obci Hrubá Voda. Hlídka Policie ČR se na místo dostavila dvakrát, pokaždé zjistila, že z uvedeného místa se ozývá hlasitá reprodukováná hudba. Ačkoli byl zaměstnanec obviněné společnosti již v prvním případě upozorněn, že hluk reprodukováné hudby ruší noční klid v okolí, přislíbil nápravu a dokonce hudbu za přítomnosti hlídky Policie ČR ztišil, krátce na to pět došlo k zesílení hlasitosti reprodukováné hudby do té míry, že rušila noční klid v okolí Hotelu A. Komise má za to, že šetřením Policie ČR bylo bez důvodných pochybností zjištěno, že obviněná společnost dne 14.9.2019 rušila noční klid hlasitou reprodukovánou hudbou.

Obviněná společnost svým jednáním naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o některých přestupcích. Komise rozhodla uložit mu správní trest, a to pokutu ve výši 3000,- Kč. Při určení druhu správního trestu a jeho výměry komise přihlédla k přitěžující okolnosti, kterou je skutečnost, že k rušení nočního klidu došlo uvedeného dne opakovaně, i poté, co byl obviněný poučen hlídkou Policie ČR o tom, že dochází k rušení nočního klidu a přislíbil nápravu. S ohledem na polehčující okolnost, kterou je skutečnost, že obviněný nebyl v uplynulých pěti letech komisí uznán vinným ze spáchání obdobného přestupku, nebyla pokuta uložena v horní polovině zákonné sazby, kdy zákon umožňuje za tento přestupek uložit pokutu až do výše 10000 Kč.

Vydání příkazu je prvním úkonem v řízení, takže podle § 150 odst. 4 správního řádu v něm nelze uložit povinnost nahradit náklady řízení.

Poučení:

Obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 8 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě správního trestu i povinnost obviněného uhradit náklady řízení stanovené v § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb. ve znění pozdějších předpisů ve výši 1000,- Kč.

Oznámením tohoto příkazu bylo proti obviněnému zahájeno přestupkové řízení ve shora uvedené věci. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Kateřina Fritschová
předsedkyně KPPP

MĚSTSKÝ ÚŘAD NOVÝ JIČÍN
Masarykovo nám. 1/1, 741 01 Nový Jičín
ODBOR PŘESTUPKOVÝCH AGEND
se sídlem Nový Jičín, Divadelní 8

NAŠE ZN.:	OPA/1454/2020 - PR 18/2020/Koh	[]	
Čj.	OPA/3537/2020/Koh			
VYŘIZUJE:	Mgr. Libuše Köhlerová			dle rozdělovníku
TEL.:	+420 556 768 205			
FAX:	+420 556 768 299			
E-MAIL:	lkohlerova@novyjicin-town.cz			
DATUM:	15.01.2020	[]	

PŘÍKAZ

Městský úřad Nový Jičín, odbor přestupkových agend, jako orgán příslušný k výkonu státní správy v přenesené působnosti dle ustanovení § 61 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a jako správní orgán věcně a místně příslušný podle § 60 odst. 1 a § 62 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), vydává, jakožto první úkon v řízení, podle ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky a v souladu s ustanovením § 150 odst. 1 z. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), tento příkaz:

Pavla, nar.

trvale bytem Nový Jičín, ul

(dále jen "obviněná")

je uznána vinnou

ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku ve smyslu ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) kterého se dopustila tím, že dne 25.12.2019 v 00:49 hodin v Novém Jičíně na ulici Žižkově rušila noční klid hlasitou hudbou, přičemž tímto jednáním obtěžovala osobu žijící v sousedství pana Rákose, tedy z nedbalosti porušila noční klid.

Za uvedený přestupek se obviněná podle ust. § 5 odst. 4 písm. a) přestupkového zákona v příkazním řízení, jako formy zkráceného správního řízení, podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ukládá správní trest:

pokuta ve výši 2 000 Kč,
(slovy: dva tisíce korun českých)

kteřá je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu ve prospěch účtu města Nový Jičín č. 19-0000326801/0100, VS 9920604526.

O d ů v o d n ě n í

Městský úřad v Novém Jičíně, odbor přestupkových agend, jako správní orgán příslušný dle výše citovaných zákonů projednal ve zkráceném správním řízení přestupek, jehož se dopustila obviněná jednáním uvedeným v enuciátu tohoto příkazu.

Přestupku proti veřejnému pořádku podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) přestupkového zákona, se dopustí ten, kdo poruší noční klid.

Na základě vyhodnocení zajištěných důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti, má správní orgán za spolehlivě prokázané, že ke spáchání přestupku obviněnou došlo. Protiprávní jednání obviněné dokládá spisový materiál Městské Policie Nový Jičín (dále jen „MP“), č. j. 2019/09621, přičemž skutková zjištění jsou založena zejména na oznámení pana Rákose o rušení nočního klidu na adrese Nový Jičín, Žižkova 12, a na následném zjištění skutkového stavu strážníky MP přímo v místě události.

Dne 25.12.2019 v 00:49 telefonicky oznámil pan Rákos, že ve vedlejším domě č. 12 opětovně ruší Rómové noční klid velmi hlasitou hudbou. Na místo byla vyslána hlídka MP, která po příjezdu na místo zjistila, že i přes zavřená okna vychází z jednoho z bytů v prvním patře hlasitě hrající hudba. S ohledem na místní znalost, byla hlídce MP známa skutečnost, že se v bytě nachází větší počet osob v podnapilém stavu, proto si vyžádala součinnost Policie ČR, obvodního oddělení Nový Jičín. Obě hlídky se pak zkontaktovaly s obviněnou, kterou vyzvaly k podání vysvětlení. Obviněná vypověděla, že má rodinnou návštěvu a když jsou ty vánoce tak trochu slaví. Dodala, že hudbu má tak potichu, jak ona uzná za vhodné a odmítala ji ztišit.

Obviněné bylo sděleno, že se dopustila přestupku proti veřejnému pořádku, tím, že hlasitou hudbou porušila noční klid. Obviněná s tím, že se dopustila přestupku, nesouhlasila, byla tedy strážníky poučena o tom, že její protiprávní jednání bude postoupeno správnímu orgánu k dořešení. Kontrolou evidence MP bylo zjištěno, že obviněná byla za stejný přestupek již dvakrát řešena, naposledy dne 03.08.2019, kdy jí byla příkazem na místě uložena pokuta ve výši 2000 Kč.

Na základě zajištěných důkazních prostředků je nepochybné, že obviněná svým shora popsaným jednáním, naplnila skutkovou podstatu projednávaného přestupku. Z jejího bytu byla předmětného data a času i přes zavřená okna slyšet velmi hlasitá hudba, kterou obviněná rušila noční klid takovou měrou, že bylo o této skutečnosti učiněno oznámení na MP. Oznamovatel pan Rákos nemohl v době nočního klidu spát a byl tak zkrácen ve svých právech. Přivolaní strážníci MP pak v místě události rovněž zaznamenali hlasitou hudební produkci, což následně s obviněnou řešili v součinnosti s orgánem Policie ČR. Správní orgán k povaze věci konstatuje, že ačkoliv u jednání fyzických osob není možno poříditi hygienické měření hluku, které by samo o sobě mohlo zcela jednoznačně deklarovat skutečnost, zda se osoba svým jednáním dopustila porušení zákona či nikoliv, posuzuje se v takovýchto případech zejména otázka, zda jednání fyzické osoby má znaky způsoblosti porušení nebo ohrožení občanského soužití a veřejného pořádku. Dosahují-li tedy projevy osoby obviněné takové intenzity hluku, že může být způsobilý v době stanoveného nočního klidu, tento porušit a rušit další osoby, tak ačkoliv se jedná výlučně o jejich subjektivní vjem, správní orgán na základě svého uvážení bere takové jednání za způsobilé porušit občanské soužití a veřejný pořádek. V tomto konkrétním případě bylo prokázáno, že v přímé souvislosti s jednáním obviněné byl veřejný pořádek porušen, což z výsledku postupu orgánu MP a správního orgánu zcela jednoznačně vyplynulo. Jednání obviněné tak v kontextu se všemi shora uvedenými důkazy považuje správní orgán za plně prokázané, a proto se rozhodl uznat ji vinnou ze spáchání shora uvedeného přestupku.

Při stanovení druhu správního trestu a jeho výměry správní orgán zohlednil jednotlivé body ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. že bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti přestupku, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění a k osobě pachatele. Obviněná z přestupku tento spáchala jednáním, kdy porušila zájem chráněný zákonem, tedy ochranu společnosti před porušováním veřejného pořádku – porušením nočního klidu. O osobních poměrech obviněné není správnímu orgánu nic známo. Pohnutkou jednání obviněné se správní orgán blíže nezabýval, neboť nebyla spolehlivě zjištěna, dle sdělení obviněné se jednalo o rodinnou oslavu u příležitosti vánoc. Stran zavinění jednání obviněné správní orgán deklaruje, že nebylo prokázáno, že by konala v úmyslu dopustit se přestupku, tedy úmyslně navodit stav protiprávnosti. Správní orgán z tohoto důvodu posoudil formu zavinění jednání obviněné jako nedbalost. Společenskou škodlivost v jednání obviněné správní orgán spatřuje zejména v tom, že obviněná svým jednáním porušila noční klid, tedy citelně zasahovala do práv druhých osob na odpočinek, který je právě dobou nočního klidu zákonem upraven. Správní orgán vyhodnotil jednání obviněné jako společensky škodlivé naplňující znaky skutkové podstaty shora uvedeného přestupku, který je ustanovením § 5 odst. 4 písm. a) přestupkového zákona vyjádřen správním trestem do výše 30 000 Kč, neboť obviněná již byla 28.08.2018 pravomocně uznána vinnou ze spáchání stejného přestupku dne 03.08.2019, kdy jí byla udělena pokuta ve výši 2000 Kč. Správní orgán stanovil obviněné správní trest pokuty, uložené v dolní hranici sazby za přestupek, přičemž má za to, že tento je úměrný charakteru jejího protiprávního jednání, odpovídá účelu sledovanému zákonem k dosažení individuální i generální prevence, a rovněž splní svůj výchovný účel. V tomto kontextu pak správní orgán nepovažoval za dostačující uložit obviněné správní trest napomenutí. Ze všech shora uvedených důvodů správní orgán rozhodl tak, jak je ve výrokové části tohoto příkazu uvedeno.

Poučení

Podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu může obviněná proti tomuto příkazu **do 8 dnů** ode dne jeho oznámení podat **odpor** k Městskému úřadu v Novém Jičíně, odboru přestupkových agend. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po oznámení příkazu.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Zpětvzetí odporu není přípustné.

Pokud po podání odporu bude vydáno rozhodnutí, kterým bude obviněná uznána vinnou z přestupku, bude jí, kromě správního trestu dále podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, uložena též povinnost nahradit náklady řízení (stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb.).

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Mgr. Libuše Köhlerová
oprávněná úřední osoba

Rozdělovník:
1. obviněný
2. spis

vypraveno: 15.01.2020

Statutární město Ostrava
Úřad městského obvodu Ostrava-Jih
odbor správních činností, oddělení přestupkové

Č. j.:

Sp.zn.:

Vyřizuje: Svatopluk Polášek, DiS.
Telefon: +420 599 430 290
Fax: +420 599 430 468
E-mail: svatopluk.polasek@ovajih.cz
Datum:

- dle rozdělovníku-

Úřad městského obvodu Ostrava-Jih, odbor správních činností, jako příslušný správní orgán vydává, jakožto první úkon v řízení, podle ust. § 90 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOP“) a § 150 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) tento

P Ř Í K A Z

Obviněná

se uznává v i n n o u

ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku, dle ust. § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZNP“), porušením nočního klidu, jehož se dopustila úmyslně zaviněným jednáním, že v době nočního klidu pouštěla hlasitou hudbu.

Za spáchaný skutek se obviněné z přestupku ukládá dle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. b), § 46 ZOP a dle ust. § 5 odst. 4) ZNP,

správní trest - p o k u t a ve výši 3.000,- Kč

(slovy třítisícekorunčeských), která je splatná do 30 dnů po nabytí právní moci tohoto příkazu k Úřadu městského obvodu Ostrava-Jih, a to příloženou poštovní poukázkou nebo poukázáním na účet č. 19-1520761/0100, popřípadě úhradou na pokladně ÚMOB Ostrava-Jih.

Horní 791/3, 700 30 Ostrava-Hrabůvka IČ: 00845451, DIČ: CZ00845451
www.ovajih.cz Číslo účtu 1520761/0100

OSTRAVA!!!
OSTRAVA-JIH

Odůvodnění:

Odbor správních činností ÚMOB Ostrava-Jih obdržel dne [redacted] z Městské policie Ostrava, oblasti Ostrava-Jih (dále jen „MP“), spis vedený pod č.j. [redacted] proti osobě [redacted] kdy tento spisový materiál obsahuje oznámení o přestupku, ze dne [redacted] dále spis obsahuje úřední záznam dvoučlenné hlídky MP, z téhož dne, která v čase [redacted] hodin byla vyslána na adresu [redacted] kde má docházet k rušení nočního klidu z protějšího domu. Po příjezdu na místo v č. [redacted] hlídka zřetelně slyšela hlasitou hudbu vycházející z okna [redacted]. Do domu hlídku vpustil muž, který strážníkům uvedl, že hluk vychází ze [redacted] slyšela hlasitou hudbu. Po zazvonění hlídce otevřela dveře uvedeného bytu žena, která se prohlásila za uživatelku bytu. Tato byla ztotožněna jako [redacted] (dále jen „obviněná“). Obviněné strážníkům kvůli uvedla: [redacted]

Obviněné je kladeno za vinu, že se dopustila přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. d) ZNP, tedy že dne [redacted] tím, že v době nočního klidu pouštěla hlasitou hudbu. Skutková podstata výše uvedeného přestupku tedy byla naplněna.

Po posouzení spisového materiálu rozhodl správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu. Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přešůpek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Ustanovením § 5 odst. 1 ZNP je chráněn veřejný pořádek. Ten v obecném smyslu představuje souhrn pravidel chování na veřejnosti. Tento souhrn tvoří jednak pravidla obsažená v právních normách a jednak pravidla chování, jejichž zachování je podle obecného názoru a přesvědčení nezbytnou podmínkou klidného a pořádaného soužití a ve veřejném zájmu. Ustanovením § 5 odst. 1 písm. d) je chráněn zájem společnosti na právu na nerušeném klidu občanů v době nočního klidu. Dobou nočního klidu je stanovena doba od 22:00 hod. do 06:00 hod., kdy občanům je ukládána povinnost omezit hlučnost projevu na míru přiměřenou místu jejich pobytu a ostatním podmínkám. K naplnění skutkové podstaty tohoto skutku postačuje jedině porušení, není vyžadováno, aby byl skutek spáchán veřejně nebo na veřejném prostranství, jednání, odporující tomuto ustanovení je možné spáchat i v soukromí, např. v bytě pořádaným večírkem či v kanceláři. K zavinění postačuje nedbalost.

Spáchaní skutku má správní orgán dostatečně zadokumentováno dostupným spisovým materiálem, tedy úředním záznamem dvoučlenné hlídky MP, kdy správní orgán nemá pochybnosti o okolnostech zde uváděných. Z tohoto spisového materiálu je zjevné, že v době nočního klidu, z výše uvedeného bytu se ozývala natolik hlasitá hudba, že to rušilo nejméně jednoho obyvatele protějšího domu, který věc oznámil MP. Okolnost, že z předmětného bytu vychází hlasitá hudba, uvedl strážníkům také muž, který je vpustil do domu, v němž se předmětný byt nachází. Samotní strážníci v úředním záznamu uvedli, že hlasitou hudbu slyšeli z předmětného bytu vycházet již po příjezdu na místo a následně, když se již nacházeli v domě, u vstupu do tohoto bytu. Obviněná, která se prohlásila za uživatelku bytu a na místě byla strážníky ztotožněna, rušení nočního klidu hlasitou hudbou doznala, ústně, na místě zasahujícím strážníkům, když jim uvedla: [redacted]

Na základě těchto skutečností nemá správní orgán pochybnosti, že obviněná přestupek spáchala, a proto bylo využito ust. § 90 ZOP a bez dalšího řízení byl vydán tento příkaz.

Při ukládání sankce bylo přihlédnuto k formě zavinění spáchaného přestupku, kdy obviněná jej spáchala úmyslným zaviněním dle ust. § 15 odst. 2 písm. a) ZOP, neboť obviněná jistě dobře věděla, že svým jednáním porušuje zájem chráněný zákonem, neboť sama obviněná hlídce k věci uvedla, že [redacted] Krom toho již byla obviněná v minulosti za přestupek rušení nočního klidu uznána dvakrát vinnou. Obviněná tedy chtěla svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Přihlédnuto bylo ke způsobu spáchaní přestupku, kdy obviněná svým jednáním porušila zájem chráněný zákonem, jelikož jednala v rozporu s pravidly opatření směřujícího k ochraně veřejného pořádku, bezpečnosti a dobrých mravů tím, že v bytě jí užívaném, pouštěla reprodukovanou hudbu natolik hlasitě, že tím rušila noční klid i obyvatel vedlejšího domu, přičemž je obecně známou skutečností, že v době od 22:00 hod. do 06:00 hod. je zákonem stanovená doba nočního klidu, kdy je každý povinen omezit hlučnost svého projevu na míru přiměřenou místu jeho pobytu. Dále při určení druhu a výměry trestu v souladu s ust. § 37 ZOP, správní orgán přihlížel k závažnosti přestupku (§ 38 ZOP), ke způsobu jeho spáchaní, kdy obviněná porušila právo ostatních osob na noční klid. K následkům, kdy svým jednáním porušila veřejný zájem a na místě musela zasahovat hlídka MP. K okolnostem a pohnutkům, za nichž byl přestupek spáchán, kdy obviněná rušení nočního klidu odůvodnila tím, že [redacted] Tyto okolnosti se jeví správnímu orgánu jakožto okolnosti závažnost přestupku zvyšující. Dále přihlížel správní orgán k osobě pachatelky, kdy se jedná o osobu zletilou a způsobilou vlastními právními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti. K osobním poměrům obviněné přihlédnuto nebylo, neboť tyto nejsou správnímu orgánu známy. V neposlední řadě správní orgán zkoumal, zda v daném případě lze zohlednit některou z polehčujících okolností uvedených v ust. § 39 ZOP, či některou z přitěžujících okolností stanovených ust. § 40 ZOP, kdy shledal, že dle popisu z evidence přestupků byla obviněná v rozhodné době dvanácti měsíců před spáchaním předmětného skutku, uznána ve dvou případech vinnou ze spáchaní stejného přestupku proti veřejnému pořádku, což správní orgán posoudil v souladu s ust. § 13 ZNP jako jednání opakovanější; tedy jakožto okolnost přitěžující a uložil správní trest - pokutu dle ust. § 5 odst. 4 ZNP.

Poučení:

Podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu může obviněná proti tomuto příkazu do 8 dnů ode dne jeho oznámení podat odpor k Úřadu městského obvodu Ostrava-Jih, odboru správních činností. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po oznámení příkazu.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřípustný nebo opožděný odpor. Zpět vzetí odporu není přípustné. Pokud po podání odporu bude vydáno rozhodnutí, kterým bude obviněná uznána vinnou z přestupku, bude jí, kromě správního trestu dále podle ust. § 95 odst. 1 ZOP uložena též povinnost nahradit náklady řízení (stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb.).

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Jestliže si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvednete, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty (ust. § 24, správního řádu).

Svátopluk Polásek, DiS.
úředník odboru správních činností
přestupkového oddělení

Rozdělovník: -1x [redacted]

-1x spis ÚMOb Ostrava–Jih

MĚSTSKÝ ÚŘAD KOPŘIVNICE
MĚSTO KOPŘIVNICE

Odbor správních činností

Č. PŘÍPADU: R 2018/01365
Č. J.: 4301/2019/ČEBO
SPIS. ZNAČKA: OSČ-19110/2018
VYŘIZUJE/ÚTVAR: Bc. Bohuslava Černá/ OPŘ
DATUM: 18.01.2019

P Ř Í K A Z

Městský úřad Koprivnice jako věcně a místně příslušný správní orgán dle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon“) a dle § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)

vydává tento příkaz:

Obviněný

Vilmos Be nar. **...**
trv. pobyt (**...**
t.č. **...**

se uznává vinným

přestupkem proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. d) zák. č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon o některých přestupcích“),

kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 30.11.2018 okolo 24:00 hod. v domě na ul. Záhumenní čp. 1151 v Koprivnici rušil hlasitou hádkou s Ionam-Maria, nar. **...** noční klid

tedy

porušil noční klid.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému ukládá

dle ust. § 90 odst. 1, § 35 písm. b), § 46 zákona
a § 5 odst. 3 písm. b) zákona o některých přestupcích

správní trest pokuty ve výši

500 Kč
(pět set korun českých),

splatná do 30 (třiceti) dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Města Koprivnice, vedeného u České spořitelny, a.s., pobočka Koprivnice, číslo účtu **1767241349/0800**, variabilní symbol **3330003462**, konstantní symbol **3618** – při úhradě převodem, poštovní poukázkou nebo přímo na pokladně Městského úřadu Koprivnice, Štefánikova 1163/12, Koprivnice.

ODŮVODNĚNÍ:

Z *Oznámení přestupku* Obvodního oddělení POLICIE České republiky v Kopřivnici č. j. KRPT-275067-4/PŘ-2018-070413 doručeného správnímu orgánu dne 06.12.2018 a k němu připojeného spisového materiálu o prošetření věci vyplývá, že v jednání Vilmos [redacted] nar. [redacted] (dále také „obviněný“), je spatřován přestupek proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o některých přestupcích. Součástí *Oznámení* je úřední záznam o výsledcích šetření Policie ČR Kopřivnice, dále úřední záznam o zajištění osoby Ionam-Maria [redacted] a úřední záznam o incidentu se znaky domácího násilí.

Ve výše uvedeném je zjišťováno, že dne 30.11.2018 okolo 24:00 hod. telefonicky oznámila paní Ferencová, že v sousedním bytě slyší hluk dvou osob, kdy se jedná o dům na ul. Záhumenní čp. 1 [redacted]. Hlídkka se na místě zkontaktovala s oznamovatelkou, která sdělila, že z vedlejšího bytu v [redacted] nadzemním podlaží domu slyší slovní rozepří mezi druhem a družkou. Tato rozepří je v cizím jazyce a proto ji nerozumí. Hlídkka poté provedla ztotožnění podezřelých osob a to konkrétně paní Ionam-Maria [redacted] a pana Vilmos [redacted] které se vzájemně slovně napadaly. Obě osoby mluvily v cizím jazyce. Po služebním zákroku policistů se pan Berki uklidnil a s policií se snažil spolupracovat. Naopak paní Bojan byla stále hlučná, agresivní a nepřestávala napadat svého druhu. Z těchto důvodů došlo ke služebnímu zákroku vůči osobě a byla přiložena pouta. Osoba byla následně zajištěna a převezena na OO PČR.

Dle § 150 odst. 1 správního řádu lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné. Vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Oznámením příkazu je zahájeno řízení o přestupku, pakliže nejde o příkaz vydaný po zahájení řízení. Správní orgán tak rozhodl, že na základě výše uvedeného bude přestupková věc projednána příkazem.

Podle ust. § 5 zákona je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o některých přestupcích se přestupku proti veřejnému pořádku dopustí fyzická osoba tím, že poruší noční klid. Porušení nočního klidu je porušení klidu v době, kterou se dle § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích rozumí doba od 22.00 hod. do 6.00 hod. Zvuky, které klid v této době narušují, lze považovat za závadové a obtěžující, přičemž intenzita hluku je zde posuzována mírou, jak ji vnímá okolí a jak je okolí tímto hlukem rušeno. Obecně lze říci, že v noční době má být klid a zvuky, které tento klid narušují, lze označit jako závadové a obtěžující, pokud je tak vnímá okolí. Rušení je subjektivní kategorií a jiný je pohled na rušení nočního klidu v těsném sousedství zábavního centra a jiný v zahradní čtvrti nebo poklidné obci. V zásadě by se mělo přihlížet k hluku běžně se vyskytujícímu na daném místě a dále k hluku, jehož výskyt na daném místě nelze ovlivnit, oproti hluku, který z těchto v místě obvyklých mezí už vybočuje a kde zároveň původce hluku mohl jeho produkci ovlivnit nebo jí zabránit. Pokud tedy hlasitý a rušný hovor výrazným způsobem překračuje míru rušení, kterou lze očekávat a pokud takový hluk už nebude možno považovat pouze za přirozený, ale už za exces, kterým je narušován veřejný pořádek, bude se jednat o přestupek. Tento přestupek nevyžaduje úmyslné jednání, postačuje nedbalost, tedy to, že obviněný nedodržel potřebnou míru opatrnosti k tomu, aby neobtěžoval hlukem v noční době okolí.

Na podkladě výsledků provedeného šetření Policie ČR Kopřivnice na místě skutku lze z předložených materiálů učinit závěr o skutkových okolnostech tak, jak jsou uvedeny ve výrokové větě tohoto příkazu a na základě vyhodnocení zjištěných důkazů, jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti má správní orgán za spolehlivě prokázané, že ke spáchání přestupku obviněným došlo.

Odbor správních činností

V souladu s § 106 zákona správní orgán příslušný k projednání přestupku zapisovaného do evidence přestupků si před vydání příkazu, je-li prvním úkonem v řízení, opatří opis z evidence přestupků týkající se obviněného nebo podezřelého z přestupku. Z tohoto důvodu byl do správního spisu pořízen k osobě obviněného Opis z evidence přestupků, ze kterého se podává, že nebyly nalezeny žádné informace o evidovaných přestupcích. Správní orgán tak vyloučil, že by se v tomto konkrétním případě jednalo o přestupek spáchaný opakovaně podle § 13 zákona o některých přestupcích.

Při určení druhu a výměry správního trestu přihlédl správní orgán k povaze a závažnosti protiprávního jednání, když za tento přestupek lze v souladu s § 5 odst. 3 písm. b) zákona o některých přestupcích uložit pokutu do výše 10.000 Kč. Bylo přihlédnuto k míře zavinění, kdy obviněnému nebylo prokázáno úmyslné jednání; ke způsobu spáchání, ke kterému došlo opomenutím; k osobě obviněného, který nebyl na území zdejšího správního orgánu uznán vinným z přestupkového jednání; k dalším okolnostem, kdy hlasité projevy obviněného rušily v nočních hodinách obyvatele domu. Obviněný byl uznán vinným poté, co po zvážení všech zjištěných skutečností dospěl správní orgán k závěru, že výše uvedeným jednáním došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku proti veřejnému pořádku dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o některých přestupcích, a vzhledem k provedeným zjištěním rozhodl o uložení pokuty při spodní hranici zákonem stanovené výměry. Správní orgán při úvahách o výši pokuty stanovil tuto ve výši 500 Kč, kdy neshledal žádné polehčující ani přitěžující okolnosti, které by správní orgán směřovaly k navýšení, popř. snížení zákonné sazby pokuty. Správní orgán vzhledem k provedeným zjištěním rozhodl o uložení výše uvedeného správního trestu příkazem, kdy tento správní trest má být pro jeho osobu ponaučením, aby se pro příště podobného protiprávního jednání zdržel.

POUČENÍ:

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor, a to nejpozději **do 8 dnů**, podáním učiněným u Městského úřadu Kopřivnice. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po oznámení tohoto příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyvednutí. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Zpětvzetí odporu není přípustné.

Podáním odporu se příkaz ruší a je pokračováno v řízení s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě správního trestu i povinnost nahradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb.

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím

Bc. Bohuslava Černá
referentka oddělení přestupků
odboru správních činností

Digitálně podepsal Bohuslava Černá
Datum: 18.01.2019 13:38:39 +01:00

STATUTÁRNÍ MĚSTO OLOMOUC
KOMISE PRO PROJEDNÁVÁNÍ PŘESTUPKŮ
BARVÍŘSKÁ 1, 779 11 OLOMOUC, TEL.: 585 513 111

NAŠE ZN.: SMOI/Přest/R1281/2019/LK
SMOI/Přest/R1282/2019/LK
SMOI/Přest/R1283/2019/LK
Č.J.: **Naši značku uvádějte při písemném styku.**
SMOL/233890/2019/OSC/PREST/Kyj

Počet stran 6
DATUM: 2.9.2019

ROZHODNUTÍ

Statutární město Olomouc, Komise pro projednávání přestupků, jako správní orgán příslušný podle § 61 odst. 1 a § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o odpovědnosti za přestupky") projednala přestupek v přestupkovém řízení a rozhodla takto:

1. David I , IČO [REDAKCE]
(dále jen "obviněný") je

v i n e n,

že se dopustil přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o některých přestupcích") a § 11 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tím, že:

dne 7.6.2019 v době od 22:00 hodin do 23:45 hodin na ulici Wolkerova v Olomouci společně s Janem Ši... a Tomášem T... rušil noční klid při provádění stavebních prací při výstavbě bytových domů leštěním betonu lešticími stroji. Tímto jednáním úmyslně porušil noční klid ve formě spolupachatelství.

Obviněnému se

u k l á d á

- A. podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 5 odst. 3 písm. b) zákona o některých přestupcích, **pokutu** ve výši **500 Kč** (slovy pět set korun) splatnou do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí
- B. podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb., povinnost **nahradiť náklady řízení** ve výši **1000 Kč** (slovy jeden tisíc korun) splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Pokutu i náklady řízení uhradíte na pokladně Magistrátu města Olomouce nebo

na účet u České spořitelny a. s.

číslo účtu: 19-1801731369/0800

variabilní symbol: 221270

specifický symbol: 128119

2. Jan , IČO

(dále jen "obviněný") je

v i n e n,

že se dopustil přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o některých přestupcích") a § 11 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tím, že:

dne 7.6.2019 v době od 22:00 hodin do 23:45 hodin na ulici Wolkerova v Olomouci společně s Davidem Tomášem rušil noční klid při provádění stavebních prací při výstavbě bytových domů leštěním betonu leštícími stroji. Tímto jednáním úmyslně porušil noční klid ve formě spolupachatelství.

Obviněnému se

u k l á d á

C. podle § 35 písm. b) a § 6 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 5 odst. 3 písm. b) zákona o některých přestupcích, **pokutu** ve výši **500 Kč** (slovy pět set korun) splatnou do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí

D. podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb., povinnost **nahradit náklady řízení** ve výši **1000 Kč** (slovy jeden tisíc korun) splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Pokutu i náklady řízení uhrad'te na pokladně Magistrátu města Olomouce nebo

na účet u České spořitelny a. s.

číslo účtu: 19-1801731369/0800

variabilní symbol: 221270

specifický symbol: 128219

3. Tomáš , IČO

(dále jen "obviněný") je

v i n e n,

že se dopustil přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o některých přestupcích") a § 11 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tím, že:

dne 7.6.2019 v době od 22:00 hodin do 23:45 hodin na ulici Wolkerova v Olomouci společně s Janem Šilhárem a Davidem Dalekorejem rušil noční klid při provádění stavebních prací při výstavbě bytových domů leštěním betonu leštícími stroji. Tímto jednáním úmyslně porušil noční klid ve formě spolupachatelství.

Obviněnému se

u k l á d á

E. podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 5 odst. 3 písm. b) zákona o některých přestupcích, **pokutu** ve výši **500 Kč** (slovy pět set korun) splatnou do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí

F. podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb., povinnost **nahradit náklady řízení** ve výši **1000 Kč** (slovy jeden tisíc korun) splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Pokutu i náklady řízení uhrad'te na pokladně Magistrátu města Olomouce nebo na účet u České spořitelny a. s.

číslo účtu: 19-1801731369/0800

variabilní symbol: 221270

specifický symbol: 128319

Odůvodnění:

Statutární město Olomouc, Komise pro projednávání přestupků (dále jen „komise“) zahájila na základě spisového materiálu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, obvodního oddělení 2, Olomouc řízení ve věci přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o některých přestupcích") a § 11 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kterého se měli dopustit obvinění David [redacted], Jan [redacted] a Tomáš [redacted], že v blíže nezjištěné době v červnu 2019 po 22:00 hodině a dne 7.6.2019 v době od 22:00 hodin do 23:45 hodin na ulici Wolkerova v Olomouci společně rušili noční klid při provádění stavebních prací při výstavbě bytových domů leštěním betonu leštícími stroji. Tímto jednáním měli úmyslně porušit noční klid ve formě spolupachatelství.

Obviněný David [redacted], uvedl, že je OSVČ tak, jak ostatní obvinění. Měl na stavbě na ulici Wolkerova v Olomouci leštit beton leštícími stroji společně s Janem [redacted] a Tomášem Turkem. Dne 7.6.2019 kolem 13:00 nebo 14:00 hodin začali leštit beton leštícími stroji a jezdili po betonu co půl hodiny. Plánovali, že skončí do 20:00 hodin. Bylo už chladněji a beton neschl tak rychle, jak plánovali. Kolem 21:30 hodin, neví to přesně, přišla nějaká žena stěžovat si na hluk, ať přestanou. Práci chtěli dodělat, tak pokračovali. Někdy po 22:00 hodině přijela policie, práci museli zanechat. Dále už v pracích nepokračovali. Pak přišel ještě stavbyvedoucí a oni mu říkali, že už nechtějí v práci dále pokračovat, že je policie upozornila na rušení nočního klidu. Ještě uvedl, že jako brigádník tam pracoval i Petr P [redacted], který jim pomáhal. Domnívá se, že po 22:00 hodině už v práci nepokračovali. Myslí si tedy, že noční klid nerušili. Ještě uvedl, že tam pracovali i v předchozích dnech, data si přesně nepamatuje, nikdo je na rušení nočního klidu neupozorňoval.

Obviněný Jan Šilhár uvedl, že společně s Tomášem [redacted] a Davidem [redacted] na ulici Wolkerova v Olomouci leštili beton leštícími stroji na výstavbě bytových domů. Dne 7.6.2019 kolem 22:00 hodiny přijela na místo policie. Ptali se, co tam dělají. Vysvětlili jim to a potom už v práci nepokračovali. V ten den začali práci vykonávat mezi 13:00 a 14:00 hodinou. Je možné, že si někdo na hluk v ten večer přišel stěžovat, ale on si ničeho nevšiml. Nedíval se na hodinky, neví, jestli mohli pracovat chvíli i po 22:00 hodině. Pracovali tam i v předchozích dnech, ale přesně si nepamatuje, kdy. Nevzpomíná si, že by si někdo stěžoval, že by rušili noční klid. V těch předchozích dnech noční klid nerušili, většinou skončili kolem 18:00 hodiny.

K výpovědi svědka Stanislava Opletala obviněný uvedl, že si není vědom toho, že by ostraha hotelu byla přítomna na stavbě. Možná, že koukal někde přes plot, ale za nimi nebyl.

Obviněný Tomáš uvedl, že dne 7.6.2019 pracovali společně s Davidem L m a Janem ulici Wolkerova v Olomouci. Leštili beton jako OSVČ. Práci začali v ten den vykonávat po 13:00 hodině. Skončili asi kolem 22:30 hodin, když přijela policie. Ptali se, co tam dělají, řekli jim, že leští beton a že to musí dodělat. Řekli jim, že mají s prací přestat, tak skončili. Ví, že na místo přišla jedna paní. Ptala se, na jak dlouho to vidí. Bylo asi před 22:00 hodinou. V ten den tam byl s nimi i pan Pavelka, který jim pomáhal jako brigádník. Myslí si, že pracovali i chvíli po 22:00 hodině, než přijela policie. Pracovali tam i v předchozích dnech, myslí si, že jim to vždy vyšlo tak, že skončili do 22:00 hodiny. Nikdo si v těch předchozích dnech na hluk ani rušení nočního klidu nestěžoval. K výpovědi svědka Stanislava obviněný uvedl, že si není vědom toho, že by ostraha hotelu byla přítomna na stavbě. Ještě uvedl, že v tu dobu, co uvádí svědek, tam už byla policie a práce neprobíhaly.

Svědčce Stanislava a uvedla, že bydlí na ulici Wolkerova v Olomouci, kde probíhá výstavba bytových domů. Dne 7.6.2019 kolem 22:30 hodin nebo 22:45 hodin šla na stavbu, protože docházelo k rušení nočního klidu prováděním prací, a to leštěním betonu lešticími stroji ze strany obviněných. Je v bytové komisi, proto na ni lidé zvonili s tím, ať zasáhne. Šla tedy na místo. Mluvila s Tomášem Ptala se ho, na jak dlouho to vidí, jestli do bude tak do 5:00 hodin. Říkal, že asi jo. Ještě říkal, že práce nemůže sám zastavit, proto zavolala policii. Když přišla na stavbu kolem 22:30 hodin nebo 22:45 hodin práce ze strany obviněných pořád probíhaly, docházelo z jejich strany k rušení nočního klidu. Přišla tam sama. Neví o tom, že by v předchozích dnech v červnu 2019 rušili nočních klid. Ona byla tomu přítomna jen 7.6.2019.

Svědka Stanislava uvedl, že pracuje na recepci hotelu Komfort na ulici Wolkerova v Olomouci. Dne 7.6.2019 měl v práci směnu. Kolem 22:15, či 22:30 hodin si přišli hosté z hotelu na recepci stěžovat na hluk z výstavby bytových domů, která probíhá vedle hotelu. Poslal na místo člena security hotelu, aby zjistil, co se na místě děje. Poté mu říkal, že byl na stavbě a že tam zjistil, že tam probíhá betonování nebo něco takového, že je na stavbě hluk. Prosil ho, ať jde požádat, ať s prací přestanou, že to ruší hosty. Na chvíli to přestalo, ale poté se to zase opakovalo. Byl na stavbě víckrát. Řešil to i po telefonu se svou vedoucí. Poté volal policii. On sám na stavbě nebyl, řešil to pouze se členem ostrahy hotelu. Slyšel, že ze stavby jde v době nočního klidu hluk. Byl se podívat před hotel. Slyšel hluk z nějakých strojů, bylo to takové dunění. Bylo to kolem 22:45 nebo 23:00 hodin. Hluk ze stavby se ozýval maximálně do 23:30 hodin. Nevybavuje si, že by docházelo k rušení nočního klidu ze stavby i v předchozích dnech.

Součástí spisového materiálu je Úřední záznam Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, obvodního oddělení 2, Olomouc ze dne 8.6.2019, z něhož vyplývá, že dne 7.6.2019 v 23:43 hodin bylo prostřednictvím linky 158 oznámeno, že hosté hotelu Komfort na ulici Wolkerova si stěžují na rušení nočního klidu, oznamovatelem panem Stanislavem Opletalem. Po příjezdu hlídky PČR do hotelu podal oznamovatel Stanislav Opletal vysvětlení, kdy uvedl, že pracuje jako recepční hotelu Komfort a hosté hotelu si stěžují, že ze stavby, která se nachází vedle hotelu se šíří silný hluk, který je ruší a oni nemohou spát. Poslal na stavbu pracovníka ostrahy hotelu, kterého však vrátily, který střeží stavbu, odmítl na stavbu za dělníky, kteří způsobovali hluk pustit a odmítal se s ním o tom bavit. Na ulici Wolkerova se ze stavby, která se nachází proti domům Wolkerova č. 36 šířil silný hluk strojů. Před příchodem na staveniště se k policejní hlídce dostavila druhá oznamovatelka Stanislava Zavadilová, která uvedla, že je to již po několikáté, kdy se ze stavby v nočního hodinách šíří hluk a když jde za dělníky, kteří hluk stroji způsobují, tak se s ní odmítají o hluku bavit. Na osvětleném pracovišti dělníci způsobovali hluk lešticími stroji na beton. Jednalo se o Davida D Jana Č Tomáše Petra F Obviněný Jan Č k tomu uvedl, že je možné, že pracovali chvíli po 22:00 hodině, ale určitě to nebylo po 23:00 hodině, v tu dobu byli na cestě domů. Práci, kterou nedodělali dne 7.6.2019 už poté nemohli provést, protože když ten beton zatvrdne, tak už s ním nejde nic dělat. Obviněný Tomáš k tomu uvedl, že je možné, že pracovali chvíli po 22:00 hodině, ale určitě to nebylo po 23:00 hodině, v tu dobu byli na cestě domů. Ještě uvedl, že jim chyběl dodělat asi 5 metrový pás betonu, to mohlo trvat pouze tak asi 2 minuty, déle ne. Práci,

kteřou nedodělali dne 7.6.2019 už poté nemohli provést, protože když ten beton zatvrdne, tak už s ním nejde nic dělat.

Po provedeném ústním jednání posoudila komise důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, vyhodnotila důkazní stránku věci a dospěla k závěru, že se obvinění David Jan a Tomáš projednávaného přestupku bez důvodných pochybností dopustili. Obviněný David spáchání přestupku popřel. Uvedl, že měl na stavbě na ulici Wolkerova v Olomouci leštit beton lešticími stroji společně s Janem a Tomášem. Dne 7.6.2019 kolem 13:00 nebo 14:00 hodin začali leštit beton lešticími stroji a jezdili po betonu co půl hodiny. Plánovali, že skončí do 20:00 hodin. Bylo už chladněji a beton neschl tak rychle, jak plánovali. Kolem 21:30 hodin, neví to přesně, přišla nějaká žena stěžovat si na hluk, ať přestanou. Práci chtěli dodělat, tak pokračovali. Někdy po 22:00 hodině přijela policie, práci museli zanechat. Dále už v pracích nepokračovali. Domnívá se, že po 22:00 hodině už v práci nepokračovali. Myslí si tedy, že noční klid narušili. Obviněný Jan připustil, že je možné, že pracovali chvíli po 22:00 hodině. Uvedl, že dne 7.6.2019 kolem 22:00 hodiny přijela na místo policie. Ptali se, co tam dělají. Vysvětlili jim to a potom už v práci nepokračovali. V ten den začali práci vykonávat mezi 13:00 a 14:00 hodinou. Je možné, že si někdo na hluk v ten večer přišel stěžovat, ale on si ničeho nevšiml. Obviněný Tomáš připustil, že si myslí, že pracovali i chvíli po 22:00 hodině, než přijela policie. Uvedl, že práci začali v ten den vykonávat po 13:00 hodině. Skončili asi kolem 22:30 hodin, když přijela policie. Ptali se, co tam dělají, řekli jim, že leští beton a že to musí dodělat. Řekli jim, že mají s prací přestat, tak skončili. Ví, že na místo přišla jedna paní. Ptala se, na jak dlouho to vidí. Bylo asi před 22:00 hodinou. Obvinění jsou ze svého jednání usvědčováni i výpovědi svědků Stanislavy Zavadilové a Stanislava Opletala a Úředním záznamem PCR, obvodního oddělení 2, Olomouc ze dne 8.6.2019, z nichž bylo zjištěno, že obvinění dne 7.6.2019 v době od 22:00 hodin do 23:45 hodin rušili noční klid leštěním betonu lešticími stroji. V provedeném řízení nebylo zjištěno, že by k rušení nočního klidu obviněnými došlo i v blíže nezjištěné době v červnu 2019 po 22:00 hodině, proto komise v tomto směru upravila skutkovou větu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Jednání obviněných Davida, Jana a Tomáše posoudila komise jako úmyslné, ve formě úmyslu nepřímého, neboť obvinění věděli, že svým jednáním můžou porušit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší, s tím byli srozuměni. Zvláště při práci s lešticími stroji si museli být vědomi, že stroje vydávají hluk a jejich použití v nočních hodinách není standardní a může obyvatele bydlící na ulici Wolkerova rušit. Podle § 5 odst. 6 zákona o některých přestupcích se dobou nočního klidu rozumí doba od dvacáté druhé do šesté hodiny, přičemž Statutární město Olomouc má stejnou dobu nočního klidu upravenou i obecně závaznou vyhláškou. Statutární město Olomouc může stanovit výjimečné případy, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo při nichž nemusí být doba nočního klidu dodržována, v tomto případě tomu však nebylo. Na základě zjištěných skutečností komise proto uznala obviněných vinnými z přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích a § 11 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť svým jednáním naplnili jeho skutkovou podstatu. Porušení nočního klidu se obvinění dopustili ve formě spolupachatelství, neboť přestupek byl spáchán společným jednáním více podnikajících fyzických osob. Za této situace pak odpovídá každá z nich, jako by přestupek spáchala sama. Obvinění se na páchaní přestupku podíleli společným úmyslným jednáním.

Jako správní trest komise rozhodla uložit obviněným pokutu ve výši 500,-Kč. Při určení druhu a výměry správního trestu komise přihlédla k závažnosti přestupku a jeho povaze, a to zejména ke způsobu jeho spáchání, k okolnostem, za nichž ke spáchání přestupku došlo, k významu zákonem chráněného zájmu, k míře zavinění a k osobě pachatele. Jako polehčující okolnost posoudila komise skutečnost, že obvinění nemají záznam v evidenci přestupků přestupkového oddělení odboru správních činností Magistrátu města Olomouc a ani v Opisu z evidence přestupků nebyly nalezeny žádné informace o evidovaných přestupcích. Obvinění se správním orgánem řádně spolupracovali. Komise přihlédla i k tomu, že obvinění prováděli na stavbě leštění betonu lešticími stroji, přičemž beton musí leštit než zatvrdne, protože poté už s ním nejde nic udělat. Po posouzení všech okolností případu komise proto rozhodla uložit jako správní trest pokutu při dolní hranici zákonné sazby, kterou v daném případě považuje za dostačující a přiměřenou spáchanému skutku.

Komise dále rozhodla uložit obviněným povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč, neboť dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů nebyly shledány žádné důvody hodné zvláštního zřetele, na základě nichž lze na požádání výši paušální částky snížit. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení postupovala komise v souladu s § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož se občanovi, který byl uznán vinným ze spáchání přestupku, uloží povinnost uhradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč, stanovenou v § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhl. č. 112/2017 Sb.

Vydáním rozhodnutí o vině se promlčecí doba přerušuje podle § 32 odst. 2 písm. b) zák. č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se mohou účastníci řízení odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Olomouckého kraje, podáním u statutárního města Olomouce, Komise pro projednávání přestupků.

1/ Obviněný David Dalekorej se může odvolat jen do výroku uvedeného pod bodem 1/ tohoto rozhodnutí.

2/ Obviněný Jan Šilhár se může odvolat jen do výroku uvedeného pod bodem 2/ tohoto rozhodnutí.

3/ Obviněný Tomáš Turek se může odvolat jen do výroku uvedeného pod bodem 3/ tohoto rozhodnutí. Odvolání je třeba podat ve dvou stejnopisech.

Včas podané odvolání proti rozhodnutí o přestupku má odkladný účinek, který není možno vyloučit.

Mgr. Lenka Kyjevská
předsedkyně KPPP

Shrnutí

Autorka diplomové práce si kladla za cíl popsat a zhodnotit hmotněprávní úpravu přestupků proti veřejnému pořádku. Diplomová práce se skládá ze čtyř kapitol. V první kapitole autorka definovala základních pojmy vztahujících se k přestupkům proti veřejnému pořádku včetně související judikatury. Druhá kapitola se zabývá specifickými instituty jako je např. recidiva. Třetí kapitola se věnovala skutkovým podstatám přestupků proti veřejnému pořádku a ve čtvrté kapitole autorka analyzovala rozhodnutí o přestupku proti veřejnému pořádku spočívající v rušení nočního klidu.

Abstract

This diploma thesis aims to properly describe and evaluate substantive legal regulations of the offences against public order. The thesis consists of four chapters. The first chapter illuminates and defines basic terms concerning the offence against public order including the related case law. The second chapter deals with substantive law specifics such as recidivism. The third chapter is concerned with the individual merit of offences against public order. The last chapter provides an analysis of the administrative decision as per §5 the Act No. 251/2016 Coll.

Seznam klíčových slov

Přestupek, veřejný pořádek, správní trestání, správní právo, omezující opatření

Key words

Offence, public order, administrative penal law, administrative law, restrictive measure